

Istuntoasiakirja

A8-0275/2015

30.9.2015

MIETINTÖ

aiheesta ”Kohti uutta Pariisissa tehtävää kansainvälistä ilmastositimusta”
(2015/2112(INI))

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta

Esittelijä: Gilles Pargneaux

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 54 artikla

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	3
PERUSTELUT.....	20
TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	24
ULKOASIAINVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	32
KEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	36
LIIKENNE- JA MATKAILUVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	42
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	46

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 54 artikla

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

aiheesta ”Kohti uutta Pariisissa tehtävää kansainvälistä ilmastopimusta” (2015/2112(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) ja siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan,
- ottaa huomioon ilmastopimoksen osapuolten 15. kokouksen (COP 15) ja Kööpenhaminassa Tanskassa 7.–18. joulukuuta 2009 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 5. konferenssin (CMP 5) sekä Kööpenhaminan sitoumuksen,
- ottaa huomioon ilmastopimoksen osapuolten 16. kokouksen (COP 16) ja Cancúnissa Meksikossa 29. marraskuuta–10. joulukuuta 2010 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 6. konferenssin (CMP 6) sekä Cancúnin sopimukset,
- ottaa huomioon ilmastopimoksen osapuolten 17. kokouksen (COP 17) ja Durbanissa Etelä-Afrikassa 28. marraskuuta–9. joulukuuta 2011 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 7. konferenssin (CMP 7) ja erityisesti siellä tehdyt Durbanin toimintaohjelmaa koskevat päätökset,
- ottaa huomioon ilmastopimoksen osapuolten 18. kokouksen (COP 18) ja Dohassa Qatarissa 26. marraskuuta – 8. joulukuuta 2012 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 8. konferenssin (CMP 8) sekä Dohan ilmastopaketin hyväksymisen,
- ottaa huomioon ilmastopimoksen osapuolten 19. kokouksen (COP 19) ja Varsovassa Puolassa 11.–23. marraskuuta 2013 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 9. konferenssin (CMP 9) sekä ilmastomuutoksen vahinkojen ja menetysten huomioimiseksi perustetun Varsovan kansainvälisen mekanismin perustamisen,
- ottaa huomioon ilmastopimoksen osapuolten 20. kokouksen (COP 20) ja Limassa Perussa 1.–12. joulukuuta 2014 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 10. konferenssin (CMP 10) sekä Lima Call for Climate Action -päättösasiakirjan,
- ottaa huomioon ilmastopimoksen osapuolten 21. kokouksen (COP 21) ja Pariisissa Ranskassa 30. marraskuuta–11. joulukuuta 2015 pidettävän Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 11. konferenssin (CMP 11),
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin strategiasta Kööpenhaminan ilmastokokouksessa (COP 15)¹, 10. helmikuuta 2010

¹ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 1.

- antamansa päätöslauselman Kööpenhaminan ilmastokokouksen (COP 15) tuloksista¹, 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Cancúnin ilmastokokouksesta (COP 16)², 16. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman Durbanin ilmastokokouksesta (COP 17)³, 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman Dohan (Qatar) ilmastokokouksesta (COP 18)⁴, 23. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman Varsovan (Puola) ilmastokokouksesta (COP 19)⁵ sekä 26. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Liman (Peru) ilmastokokouksesta (COP 20)⁶,
- ottaa huomioon joulukuussa 2008 hyväksytyin EU:n ilmasto- ja energiapaketin,
 - ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2013 julkaistun komission vihreän kirjan ”Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet vuoteen 2030” (COM(2013)0169),
 - ottaa huomioon direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta ilmailutoiminnan sisällyttämiseksi yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään 19. marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/101/EY⁷,
 - ottaa huomioon 4. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman ”2050: Tulevaisuus alkaa tänään – EU:n tulevaa yhdennettyä ilmastonsuojelupolitiikkaa koskevia suosituksia”⁸, 15. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman ”Kilpailukykyinen vähähiilinen talous vuonna 2050”⁹ ja 5. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman ”Vuoden 2030 energia- ja ilmastopolitiikan puitteet”¹⁰,
 - ottaa huomioon komission 25. helmikuuta 2015 osana energiaunionipakettia antaman tiedonannon ”Pariisin pöytäkirja – Suunnitelma ilmastomuutoksen torjumiseksi vuoden 2020 jälkeen” (COM(2015)0081),
 - ottaa huomioon huhtikuussa 2013 esitetyn EU:n strategian ilmastomuutokseen sopeutumiseksi ja siihen liitetyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan,
 - ottaa huomioon marraskuussa 2014 julkaistun YK:n ympäristöohjelman (UNEP) yhteenvetoraportin ”The Emissions Gap Report 2014” ja UNEP:n raportin sopeutumiseroista ”Adaptation Gap Report 2014”,
 - ottaa huomioon Schloss Elmaussa 7.–8. kesäkuuta 2015 pidetyn G7-kokouksen valtionpäämiesten ”Think ahead. Act together” -julkilausuman, jossa he toistivat sitoutuvansa kasvihuonekaasujen vähentämiseen 40–70 prosentilla vuoteen 2010 verrattuna vuoteen 2050 mennessä ja pitävät 70 prosentin vähennystä suositeltavampana

¹ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 25.

² EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 77.

³ EUVL C 153 E, 31.5.2013, s. 83.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0452.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0443.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0063.

⁷ EUVL L 8, 13.1.2009, s. 3.

⁸ EUVL C 67 E, 18.3.2010, s. 44.

⁹ EUVL C 251 E, 31.8.2013, s. 75.

¹⁰ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0094.

kuin 40 prosenttia;

- ottaa huomioon Maailmanpankin raportit ”Turn Down the Heat: Why a 4 °C Warmer World Must be Avoided”, ”Turn Down the Heat: Climate Extremes, Regional Impacts, and the Case for Resilience” ja ”Climate Smart Development: Adding up the Benefits of Climate Action”,
 - ottaa huomioon Global Commission on the Economy and Climate -hankkeen ilmastotalousraportin ”Better Growth, Better Climate: The New Climate Economy Report”,
 - ottaa huomioon paavin ”Laudato si” -ensyklikan,
 - ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) viidennen arviointiraportin (AR5) sekä yhteenvetokertomuksen,
 - ottaa huomioon Latvian ja komission 6. maaliskuuta 2015 ilmastopöytäkirjaan esittämät EU:n ja sen jäsenvaltioiden kansalliset panokset (INDC),
 - ottaa huomioon YK:n ilmastokokouksessa syyskuussa 2014 annetun New Yorkin julkkilauseman metsistä,
 - ottaa huomioon komission Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle ja alueiden komitealle antaman tiedonannon ”Metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjuminen ilmastomuutoksen hillitsemiseksi ja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi”,
 - ottaa huomioon 23. ja 24. lokakuuta 2014 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan, ulkoasiainvalokunnan, kehitysvaiokunnan ja liikenne- ja matkailuvalokunnan lausunnot (A8-0275/2015),
- A. katsoo, että ilmastomuutos on kiireellinen ja mahdollisesti peruuttamaton maailmanlaajuinen uhka yhteiskunnalle ja biosfäärille, minkä vuoksi kaikkien sopimuksen osapuolten on puututtava siihen kansainvälisesti;
- B. toteaa, että vuonna 2014 julkaistussa IPCC:n viidennessä arviointiraportissa esitetyn tieteellisen näytön mukaan ilmastojärjestelmän lämpeneminen on vääjäämätöntä; toteaa, että ilmasto on muuttumassa ja ihmisen toiminta on pääasiallinen syy havaitulle lämpenemiselle 1900-luvun puolivälistä lähtien; katsoo, että ilmastomuutoksen laaja-alaiset ja merkittävät vaikutukset ovat jo näkyvillä luonnon ja ihmisten järjestelmissä kaikissa maanosissa ja valtamerissä,
- C. ottaa huomioon, että EU on vähentänyt päästöjään 19 prosentilla vuodesta 1990 vuoteen 2013 Kioton pöytäkirjan puitteissa ja että samaan aikaan sen BKT on kasvanut yli 45 prosenttia; toteaa, että maailmanlaajuiset päästöt ovat kasvaneet yli 50 prosenttia kaudella 1990–2013;

- D. ottaa huomioon, että yhdysvaltalaisen NOAA:n (National Oceanic and Atmospheric Administration) tuoreimpien tietojen mukaan hiilidioksidin kuukausittainen globaali keskimääräinen pitoisuus ilmakehässä ylitti maaliskuussa 2015 ensimmäistä kertaa mittausten aloittamisen jälkeen 400 miljoonasosaa;
- E. ottaa huomioon, että YK:n ympäristöohjelman (UNEP) sopeutumiseroja koskevassa raportissa ”Adaptation Gap Report 2014” korostetaan toimien toteuttamatta jättämisestä johtuvia merkittäviä kustannuksia ja todetaan, että kustannukset, jotka johtuvat ilmastonmuutokseen sopeutumisesta kehitysmaissa, ylittävät todennäköisesti kaksin- tai kolminkertaisesti aikaisemmat arviot, joiden mukaan kustannukset olisivat 70–100 miljardia Yhdysvaltain dollaria vuodessa vuoteen 2050 mennessä, mistä seuraisi merkittävä sopeutumisrahoituksen vaje vuoden 2020 jälkeen, jollei saataville asetetta uutta lisärahoitusta sopeutumista varten;
- F. katsoo, että ilmastorahoituksen haastetta ei voida erottaa yleisemmistä kestävästä globaalista kehityksen rahoittamiseen liittyvistä haasteista;
- G. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos saattaa lisätä kilpailua resursseista, kuten elintarvikkeista, vedestä ja laidunmaasta, ja että siitä saattaa tulla suurin muuttoliikettä edistävä tekijä niin kansallisten rajojen sisäpuolella kuin niiden yli jopa aivan lähitulevaisuudessa;
- H. ottaa huomioon, että Dohassa joulukuussa 2012 pidetyssä ilmastokokouksessa osapuolet hyväksyivät muutoksen, jonka mukaan Kioton pöytäkirjan mukainen toinen velvoitekausi alkaa 1. tammikuuta 2013 ja päättyy 31. joulukuuta 2020 ja jossa asetetaan oikeudellisesti sitovia päästövähennysvelvoitteita: pöytäkirjaan lisätään uusi kaasu (typpitrifluoridi), siinä säädetään tavoitemekanismin yksinkertaistetusta menettelystä, jonka avulla osapuoli voi tarkistaa velvoitettaan nostamalla tavoitetasoaan velvoitekauden aikana, ja siihen lisätään säännös, jonka nojalla osapuolen tavoitetta tarkistetaan automaattisesti sen estämiseksi, että jäsenvaltion päästöt kaudella 2013–2020 ylittävät sen keskimääräiset päästöt vuosina 2008–2010;
- I. ottaa huomioon, että ilmastopöytäkirjan osapuolet päättivät COP 18 -kokouksessa (päätös 23/CP.18) hyväksyä tavoitteen, joka koskee sukupuolten tasapuolista edustusta yleissopimuksen ja Kioton pöytäkirjan mukaisesti perustetuissa elimissä, jotta lisätään naisten osallistumista ja varmistetaan tehokkaampi ilmastopolitiikka, jossa tarkastellaan yhtäläisesti naisten ja miesten tarpeita, ja jotta pysytään ajan tasalla edistyksistä kohti sukupuolten tasapuolista edustusta koskevan tavoitteen saavuttamista edistettäessä sukupuolinäkökulman huomioon ottavaa ilmastopolitiikkaa;
- J. katsoo, että ilmaston lämpenemisen hillitsemistä ei pitäisi nähdä talouskasvun esteenä vaan uuden ja kestävästä talouskasvun ja työllisyyden vauhdittajana;
- K. katsoo, että EU on toiminut tähän asti edelläkävijänä ilmaston lämpenemisen hillitsemisessä ja että sen pitää jatkossakin pyrkiä tähän, kun otetaan huomioon Pariisissa loppuvuodesta 2015 tehtävä uusi kansainvälinen ilmastopöytäkirja;

Pikaiset yleismaailmalliset toimet tarpeen

1. panee merkille ilmastonmuutoksen aiheuttamien uhkien poikkeuksellisen laajuuden ja vakavuuden ja on erittäin huolissaan siitä, että maailma ei ole lähelläkään tavoitetta ilmaston lämpenemisen rajoittamisesta alle kahteen celsiusasteeseen suhteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon; kehottaa hallituksia toteuttamaan viipymättä sitovia ja konkreettisia toimia ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja maailmanlaajuisen kunnianhimoisen ja oikeudellisesti sitovan sopimuksen tekemiseksi vuonna 2015 Pariisissa, jotta tämä tavoite voidaan saavuttaa; panee tämän vuoksi tyytyväisenä merkille paavin ”Laudato si” -ensyklikan,
2. panee merkille, että IPCC:n viidennen arviointiraportin mukaan vuoden 2011 jälkeen käytettävissä oleva maailman hiilibudjetti, joka voisi todennäköisesti pitää maapallon keskilämpötilan nousun alle kahdessa celsiusasteessa suhteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon, on 1010 gigatonnia hiilidioksidia; korostaa, että kaikkien maiden on hoidettava oma osuutensa ja että toimien viivyttäminen lisää kustannuksia ja vähentää vaihtoehtojen määrää; korostaa uuden ilmastotalousraportin ”Better Growth, Better Climate” (Parempaa kasvua, parempi ilmasto) havaintoja, joiden mukaan kaikkien tulotasojen mailla on mahdollisuus kestävään talouskasvuun samalla kun vähennetään ilmastonmuutoksen valtavia riskejä; suosittelee, että sopimuksissa ja yleissopimuksissa olisi pyrittävä ottamaan liittymisneuvotteluja käyvät valtiot mukaan EU:n ilmasto-ohjelmiin;
3. muistuttaa, että maapallon lämpötilan nousun rajoittaminen keskimäärin kahteen celsiusasteeseen ei takaa sitä, että vältytään huomattavilta haitallisilta ilmastovaikutuksilta; kehottaa osapuolten konferenssia arvioimaan mahdollisuutta rajoittaa maapallon lämpötilan nousu keskimäärin 1,5 celsiusasteeseen;
4. ottaa huomioon IPCC:n viidennen arviointiraportin havainnot, joissa todetaan, että vaikka teollistuneissa maissa lopetettaisiin kaikki hiilipäästöt, alle kahden celsiusasteen pysymistä koskevan tavoitteen saavuttamista ei pystytä varmistamaan ilman kehitysmaiden merkittäviä sitoumuksia;
5. katsoo, että kaikkien maiden on olennaisen tärkeää esittää kansallinen panoksensa viipymättä, jotta saadaan aikaan kerrannaisvaikutus ja voidaan osoittaa, että kaikki jäsenvaltiot etenevät omien kansallisten olosuhteidensa pohjalta samaan suuntaan; katsoo, että nämä kansalliset panokset voivat sisältää myös sopeutustoimenpiteitä, koska ne ovat erittäin monille maille painopistealoja;
6. toteaa, että vakaalla ilmastojärjestelmällä on perustavanlaatuinen merkitys elintarviketurvan, energiantuotannon, veden ja viemäröinnin, infrastruktuurin, luonnon monimuotoisuuden ja maan ja meren ekosysteemien säilyttämisen sekä maailmanlaajuisesti rauhan ja vaurauden kannalta; muistuttaa, että ilmastonmuutos nopeuttaa luonnon monimuotoisuuden vähenemistä;
7. panee tyytyväisenä merkille G7-huippukokouksen julkilausumassa esitetyn sitoumuksen maailman talouden hiilivapaaksi saattamisesta tämän vuosisadan aikana ja energia-alan muuttamisesta vuoteen 2050 mennessä; muistuttaa, että hiilivapaaksi saattaminen on toteutettava jo paljon aikaisemmin tieteellisten havaintojen huomioon ottamiseksi ja jotta voidaan todennäköisesti pysyä kahden celsiusasteen lämmön nousun alapuolella; kehottaa

siihen valtuutuksen saaneita osapuolia panemaan täytäntöön kansalliset hiilivapaaksi saattamista koskevat tavoitteet ja strategiat asettamalla etusijalle sen, että poistetaan vähitellen päästöt, jotka aiheutuvat kivihieilestä, joka on kaikkein saastuttavin energiamuoto;

8. huomauttaa, että maat, joilla ei ole tarvittavia valmiuksia kansallisen panoksensa laatumiseen, voivat hyödyntää tukivälineitä, esimerkiksi Maailmanlaajuista ympäristörahaa, YK:n kehitysohjelmaa, maailmanlaajuista ilmastomuutosliittoumaa tai EU:n tukea;

Kunnianhimoinen, yleismaailmallinen ja oikeudellisesti sitova sopimus

9. korostaa, että vuonna 2015 Pariisissa hyväksyttävän pöytäkirjan on oltava alusta alkaen oikeudellisesti sitova ja kunnianhimoinen ja siinä olisi pyrittävä lopettamaan hiilidioksidipäästöt asteittain vuoteen 2050 mennessä tai pian sen jälkeen, jotta pysytään kustannustehokkaalla päästövähennyspolulla, joka on lämpötilan nousun pitämistä alle kahden celsiusasteen koskevan tavoitteen mukainen, ja jotta maailmanlaajuinen kasvihuonekaasupäästöjen huippu saavutetaan mahdollisimman pian; kehottaa EU:ta tekemään kansainvälisten kumppaneidensa kanssa yhteistyötä tämän saavuttamiseksi antamalla esimerkkejä hyviksi osoittautuneista käytännöistä; korostaa, että sopimuksessa on laadittava ennakoitavissa oleva kehys, jolla kannustetaan investointeja ja yritysten toimia hiilipäästöjen tehokkaaksi vähentämiseksi ja sopeutustekniikan käyttöön ottamiseksi;
10. varoittaa asettamasta tavoitteeksi maailmanlaajuisia päästövähennyspolkuja, jotka sallivat merkittävät hiilipäästöt vuonna 2050 ja sen jälkeisenä aikana, koska tämä sisältäisi vakavia riskejä ja edellyttäisi, että olisi käytettävä testaamatonta, energiaintensiivistä ja kallista tekniikkaa hiilidioksidin poistamiseksi ja varastoimiseksi ilmakehästä; toteaa, että ylityksen tasosta riippuen näiden päästövähennyspolkujen kyky pitää ilmastomuutos alle kahdessa celsiusasteessa riippuu hiilen talteenoton ja varastoinnin yhdistämiseen perustuvan biomassan energiaksi muuttamista koskevan menetelmän (Biomass to Energy with Carbon Capture and Storage, BECCS) saatavuudesta ja käyttöönoton laajamittaisuudesta sekä metsittämisestä ilman tarkoitukseen sopivia maa-alueita samoin kuin muun tuntemattoman ja toistaiseksi kehittymättömän tekniikan käytöstä, jolla poistetaan hiilidioksidia;
11. katsoo, että kunnianhimoinen ja oikeudellisesti sitova kansainvälinen sopimus voisi auttaa käsittelemään hiilivuotoa ja kilpailukykyä koskevia ongelmia eri aloilla ja erityisesti energiaintensiivisellä alalla;
12. katsoo, että jos ennen Pariisin konferenssia esitettyjen yhteenlaskettujen kansallisten panosten tavoitetasot eroavat merkittävästi vähimmäistasosta, jolle kasvihuonekaasut on vähennettävä ilmaston lämpenemisen rajoittamiseksi alle kahteen celsiusasteeseen suhteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon, on tarpeen laatia vuonna 2016 alkava työohjelma, jotta voidaan määritellä täydentäviä päästövähennystoimenpiteitä; kehottaa toteuttamaan viiden vuoden välein kattavan uudelleentarkastelun, jolla varmistetaan täytäntöönpannun mekanismin dynaamisuus ja vahvistetaan vähentämissitoumusten entistä kunnianhimoisempi taso uusimman tieteellisen tiedon mukaisesti; kehottaa osapuolia tukemaan viisivuotisia velvoitekausia

tarkoituksenmukaisimpana vaihtoehtona, jotta vältetään tavoitteiden jääminen vaatimattomalle tasolle, lisätään poliittista vastuuta ja mahdollistetaan tavoitteiden tarkistaminen tieteellisiä vaatimuksia tai kunnianhimoisemmat pyrkimykset mahdollistavaa teknistä kehitystä vastaaviksi;

13. kehottaa yleisesti tehostamaan EU:n ilmastopoliittikkaa, mikä auttaisi vauhdittamaan kansainvälistä ilmastokeskustelua ja mahdollistaisi sen, että EU:n sitoumus kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä 80–95-prosenttisesti vuoden 1990 tasosta vuoteen 2050 mennessä voidaan toteuttaa maksimaalisesti; ottaa huomioon EU:n tavoitteen vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 40 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna vuoteen 2030 mennessä; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan täydentäviä sitoumuksia, jotka pohjaavat vuotta 2030 koskevaan sovittuun tavoitteeseen ja joita toteutetaan myös EU:n ulkopuolella, jotta mahdollistetaan se, että voidaan saavuttaa tavoite, jonka mukaan lämpötilan nousu pysyy alle kahdessa celsiusasteessa;
14. palauttaa mieliin 5. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman, jossa kehoitetaan laatimaan kolme sitovaa tavoitetta: 40 prosentin energiatehokkuustavoite, vähintään 30 prosentin uusiutuvan energian tavoite ja vähintään 40 prosentin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskeva tavoite; kehottaa jälleen neuvostoa ja komissiota osana vuoteen 2030 ulottuvia ilmasto- ja energiapolitiikan puitteita hyväksymään ja panemaan täytäntöön monitahoisen lähestymistavan, joka perustuu toisiaan vahvistaviin, koordinoituihin ja yhdenmukaisiin tavoitteisiin kaasuhuonekaasupäästöjen vähentämiseksi sekä uusiutuvien energialähteiden ja energiatehokkuuden lisäämiseksi; toteaa, että parlamentin esittämät energiatehokkuutta ja uusiutuvia energialähteitä koskevat tavoitteet johtaisivat siihen, että kasvihuonekaasut vähenisivät huomattavasti enemmän kuin 40 prosenttia vuoteen 2030 mennessä;
15. painottaa, että vuoden 2015 sopimukseen on sisällyttävä tehokkaita keinoja sen valvomiseksi, että kaikki osapuolet noudattavat sääntöjä; korostaa, että vuoden 2015 sopimuksessa on edistettävä avoimuutta ja vastuuvellollisuutta yhteisiin sääntöihin perustuvalla järjestelmällä, johon sisältyvät kirjanpitosäännöt ja seuranta, raportointi ja todentaminen; katsoo, että avoimuus- ja vastuullisuusjärjestelmää on kehitettävä asteittaista lähentymistä koskevan lähestymistavan puitteissa;
16. painottaa, että on tärkeää säilyttää ihmisoikeudet ilmastotoimien ytimessä, ja vaatii, että komission ja jäsenvaltioiden on varmistettava, että Pariisin sopimukseen sisältyvät määräykset ilmastomuutoksen ihmisoikeuslottuvuuden hoitamiseksi ja tarjotaan tukea köyhimmille valtioille, joiden valmiuksia ilmastomuutoksen vaikutukset horjuttavat; painottaa tässä yhteydessä, että on kunnioitettava täysimääräisesti ilmastomuutoksen haittavaikutuksille erityisen alttiiden paikallisten yhteisöjen ja alkuperäisväestön oikeuksia;

Tavoitteet ennen vuotta 2020 ja Kioton pöytäkirja

17. korostaa erityisesti, että on nopeasti edistytävä gigatonnikuilun eli tieteellisen analyysin ja sopimuspuolten nykyisten sitoumusten välisen eron kuromisessa umpeen vuoteen 2020 ulottuvalla ajanjaksolla; korostaa, että muilla politiikkatoimilla, joita varten on tehtävä yhteisiä ponnisteluja, kuten energiatehokkuudella, huomattavalla energiansäätöllä, uusiutuvalla energialla, resurssitehokkuudella sekä fluorihilivetyjen

käytöstäpoistamisella, kestäväällä tuotannolla ja kulutuksella, fossiilisten polttoaineiden tukien asteittaisella lopettamisella – hiilivoimatekniikan vientituki mukaan luettuna – ja hiilijalanjäljen yleisen hinnoittelun roolin vahvistamisella, on suuri merkitys gigatonnikuilun kuromisessa umpeen;

18. panee merkille, että EU on hyvässä vauhdissa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ja uusiutuvaa energiaa koskevien vuoden 2020 tavoitteiden saavuttamisen kannalta ja että energiatehokkuutta on parannettu merkittäväällä tavalla tehokkaampien rakennusten, tuotteiden, teollisuuden prosessien ja ajoneuvojen ansiosta samalla kun EU:n talous on kasvanut 45 prosentilla vuodesta 1990; korostaa, että kasvihuonekaasupäästöjä, uusiutuvaa energiaa ja energian säästämistä koskevat 20-20-20-tavoitteet ovat olleet merkittävässä asemassa tämän kehityksen aikaansaamisessa ja edesauttaneet yli 4,2 miljoonan ihmisen työllistymistä erilaisilla ympäristöteollisuuden aloilla¹ sekä edistäneet jatkuvaa kasvua talouskriisin aikana;
19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toimittamaan ilmastopöytäkirjan varten uusimmat EU:n kasvihuonekaasupäästöennusteet vuoteen 2020 ja ilmoittamaan, että EU jopa ylittää sen vuodeksi 2020 asetetun kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteen vähintään kahdella gigatonnilla;
20. tarkentaa, että vaikka Kioton pöytäkirjan toinen velvoitekausi on laajuudeltaan rajallinen, sitä olisi pidettävä erittäin tärkeänä välivaiheena, ja kehottaa siksi kaikkia osapuolia, myös EU:n jäsenvaltioita, saattamaan ratifiointiprosessin päätökseen mahdollisimman pian ja joka tapauksessa ennen joulukuuta 2015; toteaa, että parlamentti hoiti osuutensa antamalla hyväksyntänsä, ja että kansalaisyhteiskunnan osallistuminen ja avoimuus ovat välttämättömiä neuvottelujen ymmärtämiseksi ja kaikkien osapuolten keskinäisen luottamuksen rakentamiseksi Pariisiin konferenssin alla;

Ratkaisuja koskeva suunnitelma

21. pyytää EU:ta ja sen jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä kaikkien kansalaisyhteiskunnan toimijoiden (instituutioiden, yksityisen sektorin, kansalaisjärjestöjen ja paikallisyhteisöjen) kanssa vähentämisaloitteiden laatimiseksi keskeisillä aloilla (energia, tekniikka, kaupungit, liikenne jne.) sekä sopeutus- ja kestävyysaloitteiden laatimiseksi, jotta voidaan vastata sopeutumista koskeviin ongelmiin, erityisesti vedensaantiin, elintarviketurvaan ja riskienehkäisyyn; kehottaa kaikkia hallituksia ja kaikkia kansalaisyhteiskunnan toimijoita tukemaan ja vahvistamaan tätä toimintasuunnitelmaa;
22. korostaa, että entistä suurempi valtioista riippumattomien toimijoiden joukko toteuttaa toimia edistääkseen hiilivapaaksi saattamista ja lisätäkseen kykyä sietää ilmastonmuutoksen vaikutuksia; painottaa tästä syystä, että on tärkeää käydä jäseneltyä ja rakentavaa vuoropuhelua hallitusten, liikeyhteisön, kaupunkien, alueiden, kansainvälisten järjestöjen, kansalaisyhteiskunnan ja akateemisten laitosten välillä vakaiden maailmanlaajuisten toimien toteuttamiseksi, jotta saavutetaan vähähiilisiä ja kestäviä yhteiskuntia koskeva tavoite; painottaa näiden toimijoiden roolia luotaessa uutta pontta ennen Pariisin konferenssia ja Liman ja Pariisin toimintasuunnitelmaa silmällä pitäen; panee tämän osalta merkille, että Liman ja Pariisin toimintasuunnitelmassa

¹ Eurostatin tiedot ympäristöhyödykkeiden ja -palvelujen alalta tiedonannossa ”Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet vuosille 2020–2030” (COM(2014)0015).

- kannustetaan aloitteiden toimeenpanijoita nopeuttamaan työtään ja antamaan katsauksen alustavista tuloksistaan Pariisin konferenssin aikana;
23. kannustaa ottamaan käyttöön välineitä, joilla voidaan edistää näitä dynaamisia ratkaisuja, esimerkiksi kansalaisyhteiskunnan innovatiivisten hankkeiden merkintää;
 24. panee merkille, että biotalous voi edistää merkittäväällä tavalla uudelleenteollistumista ja uusien työpaikkojen luomista EU:ssa ja muualla maailmassa;
 25. korostaa, että kiertotalouden luomista koskevilla pyrkimyksillä voidaan edistää merkittävästi tavoitteiden saavuttamista, kun torjutaan elintarvikkeiden haaskausta ja käytetään raaka-aineita uudelleen;
 26. muistuttaa osapuolia ja YK:ta siitä, että yksittäiset toimet ovat yhtä tärkeitä kuin hallitusten ja toimielinten toimet; pyytää siksi laatimaan kampanjan tietoisuuden ja tietojen levittämiseksi pienistä ja suurista teoista, jotka auttavat ilmastonmuutoksen torjunnassa kehittyneissä maissa ja kehitysmaissa;
 27. kehottaa lisäksi yritys-elämää hyväksymään vastuunsa ja kantamaan sen aktiivisesti sekä tukemaan ilmastopöytäkirjasta myös etukäteen;

Kaikkien alojen kattavat ponnistelut

28. suhtautuu myönteisesti päästökauppajärjestelmien kehittämiseen maailmanlaajuisesti, mukaan lukien 17 päästökauppajärjestelmää, jotka ovat toiminnassa neljässä maanosassa ja joiden osuus maailmanlaajuisesta BKT:stä on 40 prosenttia ja jotka auttavat vähentämään maailmanlaajuisia päästöjä kustannustehokkaalla tavalla; kannustaa komissiota edistämään EU:n päästökauppajärjestelmän ja muiden päästökauppajärjestelmien välisiä yhteyksiä kansainvälisten hiilimarkkinamekanismien käyttöönottamiseksi, jotta lisätään ilmastopyrkimyksiä ja samalla autetaan vähentämään hiilivuodon vaaraa luomalla tasapuoliset toimintaedellytykset; pyytää kuitenkin komissiota laatimaan suojatoimet, joiden avulla varmistetaan, että EU:n päästökauppajärjestelmän ja muiden päästökauppajärjestelmien väliset yhteydet eivät vaaranna EU:n ilmastotavoitteita ja EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaa; kehottaa laatimaan sääntöjä niiden luomiseksi, mukaan lukien tilinpitoa koskevat säännöt ja säännöt, joilla varmistetaan, että kansainväliset markkinat ja kotimaisten hiilimarkkinoiden väliset yhteydet tuottavat pysyvän ja täydentävän panoksen ilmastonmuutoksen vaikutusten hillintään eivätkä vaaranna EU:n kotimaisia vähennystavoitteita;
29. korostaa tarvetta varmistaa päästöoikeuksien pitkän aikavälin hintavakaus ja ennustettava sääntely-ympäristö, joka ohjaa investointeja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tähtääviin toimiin ja edistää siirtymistä vähähiiliseen talouteen;
30. kehottaa pääsemään sopimukseen, jossa katetaan alat ja päästöt kokonaisvaltaisesti ja vahvistetaan kaikki talouden alat kattavat absoluuttiset tavoitteet sekä päästöbudjetit, joilla olisi varmistettava mahdollisimman korkea tavoitetaso; korostaa, että IPCC:n havaintojen mukaan maankäyttöön (maa-, karja- ja metsätalous sekä muu maaperän käyttö) liittyy huomattavia kustannustehokkaita mahdollisuuksia hillitsemisen ja selviytymiskyvyn parantamisen kannalta, ja että tarvitaan lisää kansainvälistä yhteistyötä,

jotta voidaan optimoida hiilen sitomiseen liittyvää metsien ja kosteikkojen potentiaalia; korostaa, että sopimuksessa olisi määrättävä kattavasta päästöjä ja maankäytön poistumia koskevasta kirjanpitokehuksesta (LULUCF); korostaa erityisesti, että ilmastonmuutoksen vaikutusten hillitsemistoimissa ja siihen sopeutumista koskevissa toimita maankäytön jaon yhteydessä on pyrittävä noudattamaan yhteisiä tavoitteita eikä vahingoittamaan muita kestäviä kehitystavoitteita;

31. toteaa, että metsäkadosta ja metsien tilan heikkenemisestä aiheutuu lähes 20 prosenttia maailman kasvihuonekaasupäästöistä, ja painottaa metsien merkitystä ilmastonmuutoksen vaikutusten hillinnässä ja tarvetta lisätä metsien sopeutumis- ja sietokykyä ilmastonmuutokseen nähden; kehottaa EU:ta pyrkimään sen tavoitteeseen, joka koskee maailmanlaajuisen metsien hävittämisen pysäyttämistä vuoteen 2030 mennessä, ja vähintään puolittamaan trooppisten metsien kadon vuoteen 2020 mennessä verrattuna vuoden 2008 tasoihin; korostaa, että jos nämä sitoumukset täytetään ja jos elvytetään 350 miljoonan hehtaarin suuruinen metsäala, mitä metsiä koskevassa New Yorkin julistuksessa vaaditaan, voitaisiin päästä siihen, että hiilidioksidipäästöjä vähennetään vuosittain 4,5–8,8 miljardia tonnia vuoteen 2030 mennessä; korostaa, että ilman merkittäviä uusia ilmastonmuutoksen vaikutusten hillitsemistoimia, joita toteutetaan sademetsiin liittyvällä alalla (REDD+), on todennäköisesti mahdotonta saavuttaa alle kahden celsiusasteen pysyvän lämmön nousun tavoitetta; kehottaa lisäksi EU:ta lisäämään kansainvälistä rahoitusta, jotta vähennetään metsäkatoa kehitysmaissa;
32. panee merkille olemassa olevan ilmastonmuutosta hillitsevän REDD+-mekanismin ja kannustaa EU:n jäsenvaltioita sisällyttämään sen kaikkiin ilmastonmuutoksen vaikutuksia hillitseviin toimiin; kehottaa jäsenvaltioita solmimaan vapaaehtoisia kansainvälisiä kumppanuuksia ilmastonmuutoksen vaikutusten hillitsemiseksi sellaisten kehitysmaiden kanssa, joihin trooppisten metsien kato erityisesti vaikuttaa, jotta annetaan taloudellista tai teknistä tukea metsäkadon lopettamiseksi panemalla täytäntöön kestävää maankäyttöä koskevaa politiikkaa tai hallintouudistuksia; kehottaa lisäksi komissiota ehdottamaan vakaita toimia, jotta lopetetaan sellaisten tavaroiden tuonti EU:hun, joiden tuotanto perustuu laittomaan metsien hävittämiseen; korostaa liikeyritysten roolia sellaisten hyödykkeiden kysynnän eliminoimisessa, jotka liittyvät laittomaan metsien hävittämiseen;
33. muistuttaa, että liikenneala on toiseksi suurin kasvihuonekaasupäästöjen tuottaja, ja painottaa tarvetta ottaa käyttöön politiikkoja, joilla vähennetään alan päästöjä; painottaa, että YK:n puitesopimuksen osapuolien olisi säänneltävä ja rajoitettava tehokkaasti kansainvälisen lento- ja meriliikenteen päästöjä asiantilan edellyttämien kiireellisyysvaatimusten mukaisesti; kehottaa kaikkia sopimuspuolia toteuttamaan toimia Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) ja Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) välityksellä, jotta kehitetään maailmanlaajuinen politiikkakehys tehokkaiden toimien toteuttamiseksi, ja asettamaan asiaankuuluvat tavoitteet vuoden 2016 loppuun mennessä, jotta saavutettaisiin tarvittavat vähennykset ja pysyttäisiin siten enintään 2 celsiusasteen lämmön nousun rajoissa;
34. pyytää komissiota tarjoamaan COP 21 -konferenssiin osallistuville asiantuntemustaan ja tukeaan osapuolten laatiessa kansallista osuuttaan ja lisäämään tietoisuutta liikennealan merkityksestä hyväksyttäessä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tähtäviä kattavia strategioita;

35. tähdentää, että kasvihuonekaasupäästöjen tuntuvien vähennystavoitteiden saavuttaminen edellyttää liikenteen vähentämistä koskevia lyhyen ja pitkän aikavälin strategioita;
36. korostaa, että saarten ja syrjäisimpien alueiden erityistilanne on otettava huomioon, jotta voidaan varmistaa, etteivät ympäristönsuojelutoimet vaikeuta liikkumista näillä alueilla ja pääsyä niille;
37. katsoo, että kaikkia ilmastotavoitteita ei voida saavuttaa ilman suurempaa keskittymistä liikennealan aiheuttamien päästöjen vähentämiseen, sillä ainoastaan liikennealalla kasvihuonekaasupäästöjen määrä on jatkanut kasvamistaan (viimeksi kuluneiden 25 vuoden aikana kasvu on ollut 30 prosenttia); korostaa, että tavoitteet voidaan saavuttaa vain soveltamalla sitovia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteita, integroimalla uusiutuvat energialähteet markkinoihin kokonaisuudessaan ja soveltamalla teknologisesti neutraalia lähestymistapaa hiilestä luopumiseen sekä paremmin yhdenmukaisesti liikenne- ja investointipolitiikkaa, johon sisällytetään liikennemuotosiirtymäpolitiikan lisäksi teknologiset edistysaskeleet ja liikenteen vähentäminen (esimerkiksi kestäväällä logistiikalla, älykkäällä kaupunkisuunnittelulla ja yhdenmukaisella liikkuvuuden hallinnalla);
38. toteaa, että yli puolet maailman väestöstä asuu nykyisin kaupungeissa ja suurkaupungeissa ja että kaupunkiliikenne tuottaa suuren osan liikennealan kasvihuonekaasupäästöistä; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita edistämään aktiivisesti tietoisuutta kestävästä kaupunkiliikkuvuudesta ja ilmastomuutoksen hillitsemistä koskevien sitoumusten täyttämistä; tähdentää, että kaupunkialueiden vastuullisella maankäytöllä ja suunnittelulla sekä kestäväillä liikennetavoitteilla edistetään tehokkaasti hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteen saavuttamista;
39. painottaa, että liikennesektorilla tarvitaan hyvää energiayhdistelmää ja että siihen voidaan päästä tukemalla maa- ja biokaasua käyttäviä vaihtoehtoisia ajoneuvoja ja soveltamalla kaikkia politiikkoja, joilla lisätään kestäviä liikennemuotoja, mukaan luettuina liikenteen sähköistäminen sekä älykkäiden liikennejärjestelmien käyttö; tähdentää, että on keskityttävä rautateihin ja raitiovaunuihin sekä sähköbussien, -autojen ja -polkupyöriin, katettava koko elinkaari ja pyrittävä hyödyntämään uusiutuvia energialähteitä täysipainoisesti; kannustaa painokkaasti julkisesta paikallisliikenteestä vastaavia viranomaisia ja liikennöitsijöitä toimimaan pioneereina ja ottamaan käyttöön vähähiilistä kalustoa ja teknologiaa;
40. korostaa, että päästöjä voidaan vähentää valtavasti lisäämällä energiatehokkuutta ja puhtaan energian käyttöönottoa; katsoo, että energian käytön tehokkuuden maksimointi maailmanlaajuisesti on ensimmäinen askel kohti energiaan liittyvien päästöjen vähentämistä samalla kun se auttaa myös energiaköyhyyden vähentämistä koskevan haasteen ratkaisemisessa;
41. korostaa toimimatta jättämisen vakavia ja usein peruuttamattomia haittavaikutuksia, sillä ilmastomuutos vaikuttaa maailman kaikkiin alueisiin erilaisilla, erittäin vaurioittavilla tavoilla ja johtaa muuttovirtoihin, ihmishenkien menetyksiin sekä taloudellisiin, ekologisiin ja yhteiskunnallisiin tappioihin; painottaa tieteellisen näytön merkitystä pitkän aikavälin poliittisissa päätöksissä ja korostaa, että tavoitetaso olisi perustettava luotettaviin tieteellisiin suosituksiin; korostaa, että ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi ja kasvun luomiseksi tarvitaan maailmanlaajuisia yhteisesti sovittuja poliittisia ja rahoituksellisia toimia puhtaiden ja uusiutuvien energiateknologioiden sekä

energiatehokkuuden alan tutkimus-, kehittämis- ja innovointitoiminnan edistämiseksi;

42. kehottaa EU:ta tehostamaan pyrkimyksiä säännellä fluorihiihivetyjen maailmanlaajuisista käytöstäpoistamista Montrealin pöytäkirjan nojalla; muistuttaa, että EU on hyväksynyt kunnianhimoista lainsäädäntöä, jonka nojalla fluorihiihivetyjen käyttöä vähennetään asteittain 79 prosenttia vuoteen 2030 mennessä, sillä ilmastoystävällisiä vaihtoehtoja on laajalti saatavilla ja niiden mahdollisuuksia on käytettävä täysimääräisesti hyväksi; toteaa, että fluorihiihivetyjen käytöstäpoistaminen on hillitsemistoimien kannalta helppoa sekä EU:ssa että sen ulkopuolella, ja kehottaa EU:ta ryhtymään aktiivisiin toimiin fluorihiihivetyjä koskevien toimien edistämiseksi maailmanlaajuisesti;

Tieteellinen tutkimus, teknologian kehittäminen ja innovointi

43. katsoo, että puhtaiden energiateknologioiden käyttöönoton lisääminen aloilla, joilla näillä teknologioilla olisi suurin vaikutus, edellyttää vahvojen innovointivalmiuksien kehittämistä ja ylläpitämistä sekä kehittyneissä että nousevan talouden maissa;
44. korostaa, että teknologioita ja liiketoimintamalleja koskevien innovaatioiden edistäminen voi auttaa lisäämään sekä talouskasvua että päästövähennyksiä; painottaa, että teknologia ei kehity automaattisesti vähähiiliseen suuntaan, vaan se edellyttää selkeitä poliittisia signaaleja, mukaan lukien uusien teknologioiden ja liiketoimintamallien markkinoihin ja sääntelyyn liittyvien esteiden vähentäminen, ja hyvin kohdennettuja julkisia menoja; kannustaa jäsenvaltioita lisäämään investointeja energia-alan julkiseen tutkimus- ja kehitystyöhön uuden aallon resurssitehokkaiden ja vähähiilisten teknologioiden luomiseksi;
45. palauttaa mieliin tutkimuksen ja innovoinnin merkityksen ilmastonmuutoksen torjunnassa ja pyytää osapuolia olemaan supistamatta ponnisteluja tutkijoiden työn tukemiseksi ja sellaisten uusien teknologioiden kehittämiseksi, jotka voivat auttaa saavuttamaan mahdollisesti sovittavat vähentämistavoitteet ja toteuttamaan ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevat toimenpiteet;
46. kannustaa komissiota hyödyntämään paremmin sitä, että kolmannet maat voivat osallistua täysin avoimesti Horisontti 2020 -ohjelmaan erityisesti energia ja ilmastonmuutosta koskevilla aloilla;
47. katsoo, että EU:n avaruuspolitiikka ja siihen liittyvät investoinnit esimerkiksi satelliittien laukaisemiseen, joka on tärkeässä asemassa muun muassa teollisuuden onnettomuuksien, metsäkadon ja aavikoitumisen seurannassa, sekä kolmansien maiden kumppaneiden kanssa tehtävä yhteistyö voivat olla merkittävässä asemassa ilmastonmuutoksen vaikutusten valvonnassa ja torjunnassa maailmanlaajuisesti;
48. korostaa, että EU:n on lisättävä ponnistelujaan teknologioiden siirtämiseksi vähiten kehittyneisiin maihin kunnioittaen samalla olemassa olevia teollis- ja tekijänoikeuksia;
49. vaatii, että ilmastoteknologiakeskuksen ja -verkoston (CTCN) ja teknologian täytäntöönpanokomitean asema ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan teknologian kehittämisen edistämässä on tunnustettava täysimääräisesti ja että niiden toimintaa on tuettava;

50. suhtautuu myönteisesti EU:n ja Yhdysvaltojen energiaministeriön yhteistyöponnisteluihin erityisesti ilmastonmuutosta koskevan teknologisen tutkimuksen osalta; katsoo, että EU:n ja muiden suurten talouksien välisen tutkimusyhteistyön lisääminen tarjoaa vielä paljon uusia mahdollisuuksia; korostaa, että julkisesti rahoitetun tutkimuksen tulosten olisi oltava vapaasti saatavilla;
51. korostaa, että olisi harkittava avaruusperusteisten resurssien käyttöä, kun toteutetaan toimenpiteitä, joilla hillitään ilmastonmuutosta ja mukaudutaan siihen, ja erityisesti kun valvotaan kasvihuonekaasupäästöjä; kehottaa komissiota osallistumaan aktiivisesti maailmanlaajuiseen hiilidioksidin ja metaanin valvontajärjestelmään; kehottaa komissiota edistämään toimia, joilla pyritään kehittämään unionille järjestelmä kasvihuonekaasujen mittaamiseksi omavaraisella ja muista riippumattomalla tavalla hyödyntäen ja laajentaen Kopernikus-ohjelmaan kuuluvia tehtäviä;

Ilmastorahoitus – Pariisin sopimuksen kulmakivi

52. katsoo, että täytäntöönpanovälineillä – ilmastorahoitus, teknologian siirrot ja valmiuksien kehittäminen mukaan luettuina – on keskeinen osa sopimuksen saavuttamisessa Pariisin konferenssissa, ja kehottaa tästä syystä EU:ta ja muita valtioita valmistelemaan vakuuttavan ”rahoituspaketin”, joka kattaa sekä vuotta 2020 edeltävän että sen jälkeisen kauden, jotta voidaan tukea kasvihuonekaasujen suurempia vähentämissponnisteluja, metsiensuojelua ja sopeutumista ilmastonmuutoksen vaikutuksiin; kehottaa sisällyttämään sopimukseen ilmastorahoituksen dynaamisena elementtinä, joka ilmentää muuttuvia ympäristöllisiä ja taloudellisia tilanteita sekä tukee ilmastonmuutoksen vaikutusten hillitsemisen edistämistä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskeviin toimiin liittyvän tavoitteen laajentamista; kehottaa kaikkia siihen valtuutuksen saaneita osapuolia myötävaikuttamaan ilmastorahoitukseen;
53. pyytää EU:ta ja sen jäsenvaltioita sopimaan etenemissuunnitelmasta, jolla ennustettavaa, uutta ja täydentävää rahoitusta lisätään nykyisten sitoumusten mukaisesti, kunnes saavutetaan niille kuuluvat kohtuulliset osat eri julkisista ja yksityisistä rahoituslähteistä kohdennetuista kokonaisvaroista eli 100 miljardista Yhdysvaltain dollarista vuodessa vuoteen 2020 mennessä, ja tarkastelemaan ilmastonmuutoksen vaikutusten hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen kohdennettujen varojen välistä epätasapainoa; kehottaa EU:ta kannustamaan kaikkia maita osallistumaan tasapuolisesti ilmastorahoitukseen; kehottaa tekemään sopimuksen luotettavasta seuranta- ja vastuuvollisuuskehyksestä, joka mahdollistaisi ilmastorahoituksen sitoumusten ja tavoitteiden täytäntöönpanon tehokkaan seurannan; muistuttaa, että tukivaroista myönnettävän ilmastorahoituksen määrän kasvaessa myös tukivarojen kokonaismäärän olisi kasvettava ensimmäisenä toimenä kohti täysimääräisen täydentävyyden saavuttamista;
54. kehottaa luomaan konkreettisia EU:n ja kansainvälisiä sitoumuksia ilmastorahoituksen lisälähteiksi, mukaan luettuina joidenkin EU:n päästökauppajärjestelmän vuosien 2021–2030 päästöoikeuksien asettaminen sivuun sekä lento- ja meriliikenteen päästöjä koskevien EU:n ja kansainvälisten toimien tuottamien tulojen kohdentaminen kansainväliseen ilmastorahoitukseen liittyviin tarkoituksiin ja vihreään ilmastorahastoon, teknologiset innovointihankkeet mukaan luettuina;

55. kehottaa ottamaan käyttöön hiilijalanjäljen laajapohjaisen hinnoittelun maailmanlaajuisesti soveltamiskelpoisena välineenä, jolla hallinnoidaan päästöjä, sekä ohjaamaan päästökauppataloja ilmastoinvestointeihin ja ottamaan käyttöön kansainvälisen liikenteen polttoaineiden hiilijalanjälkeä koskevat maksut; kehottaa lisäksi käyttämään maataloustukia osittain siihen, että taataan maatalojen investoinnit uusiutuvan energian tuotantoon ja käyttöön; korostaa, että on tärkeää ottaa käyttöön yksityisen sektorin pääomia ja vapauttaa tarvittavia investointeja vähähiiliseen tekniikkaan; kehottaa hallituksia sekä julkisia ja monikansallisia rahoituslaitoksia, pankit, eläkerahastot ja vakuutusyhtiöt mukaan luettuina, antamaan kunnianhimoisen sitoumuksen, jotta mukautetaan lainananto- ja investointikäytäntöjä alle kahdessa celsiusasteessa pysymisen tavoitteeseen ja irtaannutaan fossiilisista polttoaineista, mukaan lukien fossiilisia polttoaineita koskeville investoinneille myönnettävien vientitukien asteittainen poistaminen; kehottaa antamaan julkisia takuita vihreiden investointien vauhdittamiseksi sekä tunnuksia ja veroetuja vihreille investointirahastoille ja vihreiden joukkovelkakirjojen liikkeeseen laskemiselle;
56. katsoo, että rahoitusjärjestelmän investointipäätöksiin olisi sisällytettävä ilmatoriski; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja kaikkia ilmastopimuksen osapuolia käyttämään kaikkia käytettävissä olevia välineitä kannustamaan rahoitusalan toimijoita osoittamaan tarvittavan suuria investointeja siirtymiseen kohti kestävästä vähähiilistä taloutta;
57. kehottaa ryhtymään konkreettisiin toimiin muun muassa aikataulun määrittämiseksi G20-maiden vuonna 2009 antaman lupauksen mukaisesti kaikkien fossiilille polttoaineille annettavien tukien asteittaiselle poistamiselle vuoteen 2020 mennessä;
58. kannustaa edistyneimpiä toimijoita tekemään vapaaehtoisia sitoumuksia siirtymisestä vähähiiliseen talouteen hyödyntämällä alalla jo täytäntöönpannut hyviä käytäntöjä; toivoo, että tämä liike kasvaa ja että sitoumukset ovat tulevaisuudessa jäsenmääräisesti erityisesti ilmastopimuksen välineisiin yhdistettyjen rekisteröintifoorumien ansiosta;
59. ottaa huomioon tiiviit yhteydet kehitysrahoituskonferenssin, kestävän kehityksen tavoitteita tarkastelevan YK:n huippukokouksen ja vuonna 2015 pidettävän ilmastopimuksen osapuolten 21. kokouksen välillä; toteaa, että ilmastonmuutoksen vaikutukset horjuttavat vakavasti pyrkimyksiä saavuttaa suunniteltu vuoden 2015 jälkeistä aikaa koskeva kestävä kehityksen kehys, ja että kokonaisvaltaista kehitysrahoituskehystä on mukautettava vähähiiliseen ja ilmastonmuutoksen vaikutuksia sietävään maailmaan, jota kehitysrahoituskehysellä on samanaikaisesti voitava tukea;
60. kannustaa edistämään rahoitusalan yksityisiä aloitteita erityisesti G20-kokouksessa marraskuussa 2015 mutta myös yleisesti monissa erityisrahoitustapahtumissa, jotka liittyvät Pariisin konferenssin valmisteluun vuonna 2015;

Sopeutumistoimien avulla saavutettava kyky sietää ilmastonmuutoksen vaikutuksia

61. toteaa, että kaikissa valtioissa on sopeuduttava ilmastonmuutoksen haittavaikutuksiin, jos aiotaan minimoida kielteisiä vaikutuksia ja hyödyntää täysimääräisesti ilmastonmuutokseen sopeutuvaa kasvua ja kestävästä kehityksestä koskevat mahdollisuudet, ja että tämän on oltava keskeisellä sijalla uudessa sopimuksessa; kehottaa asettamaan vastaavasti pitkän aikavälin sopeutumistavoitteet; korostaa, että nyt toteutettuina toimet kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi tulevat vähemmän kalliiksi maailman ja

- valtioiden talouksille ja tekevät sopeutumistoimet edullisemmiksi; katsoo, että sopeutuminen on välttämätöntä erityisesti sellaisissa valtioissa, jotka ovat erittäin alttiita näille vaikutuksille, ja erityisesti sen varmistamiseksi, että elintarviketuotantoa ja taloudellista kehitystä voidaan ylläpitää ilmastonmuutokseen sopeutuen; kehottaa tukemaan aktiivisesti kattavien sopeutumis suunnitelmien laatimista kehitysmaissa ottaen huomioon paikallisten toimijoiden käytännöt ja alkuperäisväestön tietämyksen;
62. toteaa, että kansallisten panosten myötä saavutettava ilmastonmuutoksen vaikutusten hillitsemistavoite vaikuttaa merkittävästi tarvittaviin sopeutumistoimiin; vaatii, että Pariisin sopimuksessa asetetaan sopeutumistoimia ja -rahoitusta koskeva kokonaisvaltainen tavoite ja sitoudutaan kehittämään uusia lähestymistapoja, joilla voidaan tehokkaasti tarkastella vahinkoja ja menetyksiä;
 63. korostaa tarvetta vahvistaa koordinoitua ja ilmatoriskin hallintaa EU:n tasolla ja laatia selvä EU:n sopeutumisstrategia; kehottaa panemaan täytäntöön alueellisia sopeuttamissuunnitelmia;
 64. muistuttaa, että kehitysmaat ja varsinkin vähiten kehittyneet maat ja pienet kehittyvät saarivaltiot ovat vaikuttaneet ilmastonmuutokseen vähiten mutta ne ovat kaikkein eniten alttiina sen haitallisille vaikutuksille ja niillä on kaikkein heikoimmat valmiudet sopeutua; kehottaa ottamaan Pariisin sopimuksen keskeiseksi osaksi sopeutumistuen sekä vahingot ja menetykset, ja varmistamaan, että kehitysmaat saavat todellista apua siirtyessään kestäväen, uusiutuvan ja vähähiilisen energian käyttöön, jotta taataan, että näiden maiden sopeutumistarpeet katetaan niin lyhyellä kuin pitkälläkin aikavälillä; kehottaa suhtautumaan vakavasti ilmaston lämpenemisen aiheuttamista ilmastokatastrofeista johtuvaan ilmastopakolaisongelmaan ja siihen liittyviin kysymyksiin;
 65. korostaa, että tämän sopimuksen olisi oltava joustava, jotta siinä voidaan ottaa huomioon kehitysmaiden kansalliset olosuhteet, tarpeet ja valmiudet sekä joidenkin, erityisesti vähiten kehittyneiden maiden ja pienten saarivaltioiden erityisominaisuudet;
 66. kehottaa merkittäviä teollisuusmaita käyttämään olemassa olevaa kehittyntä infrastruktuuriaan kestäväen kasvun edistämiseen, tehostamiseen ja kehittämiseen ja sitoutumaan kehitysmaiden tukemiseen niiden kehittäessä omia valmiuksiaan tulevaisuuden talouskasvun varmistamiseksi kaikkialla maailmassa niin, että ympäristölle ei aiheudu lisäkustannuksia;
 67. korostaa, että kehitysyhteisön, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) ja OECD:n kehitysapukomitean (DAC) asema on tärkeä ja että niiden olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä asianosaisten ja asiaankuuluvien järjestöjen kanssa arvioitaessa ja hillittäessä ilmastonmuutoksen ihmisille haitallisimpia vaikutuksia, joiden odotetaan olevan haastavia myös siinä tilanteessa, että ilmaston lämpeneminen jää alle kahteen celsiusasteeseen;
 68. vakuuttaa, että tehokkaan puuttumisen ilmastokysymykseen on oltava yksi EU:n ja muiden kansainvälisen tason toimijoiden strategisista painopisteistä, että tämä edellyttää ilmastotoimien liittämistä kaikkiin asiaankuuluviin politiikkoihin ja että on pyrittävä politiikan johdonmukaisuuteen; pitää tärkeänä, että EU edistää vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavia kehitysvaihtoehtoja kaikilla asiaankuuluvilla alueilla ja

aloilla, ja kehottaa EU:ta ehdottamaan kestäviä tuotanto- ja kulutusmalleja sekä antamaan tietoja siitä, miten EU aikoo vähentää kulutusta ja irrottaa taloudellisen toiminnan ympäristön pilaantumisesta;

69. panee huolestuneena merkille, että 166 miljoonan ihmisen oli pakko jättää kotinsa tulvien, myrskytuulien, maanjäristysten tai muiden katastrofien vuoksi vuosina 2008–2013; kehottaa kiinnittämään huomiota siihen, että ilmastoon liittyvä kehitys joissakin Afrikan osissa saattaa johtaa Välimeren pakolaiskriisin laajenemiseen; pitää valitettavana, ettei ilmastopakolaisen asemaa ole vielä tunnustettu, sillä se jättää oikeudellisen porsaanreiän, joka vaikuttaa uhreihin, jotka eivät pysty hyödyntämään pakolaisasemaa;
70. korostaa, että kehittyneiden maiden ja kehitysmaiden on tehtävä enemmän yhteistyötä maailmanlaajuiseen ilmastomuutokseen puuttumiseksi yhteisen mutta eriytetyn vastuun periaatteen mukaisesti;
71. korostaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan 5 kohdan mukaan EU osaltaan edistää kansainvälisissä suhteissaan yhteisvastuuta ja maapallon kestävästä kehityksestä sekä kansainvälisen oikeuden tarkkaa noudattamista ja kehittämistä; toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 191 artiklan 1 kohdan mukaan unionin ympäristöpolitiikalla myötävaikutetaan sellaisten toimenpiteiden edistämiseen kansainvälisellä tasolla, joilla torjutaan ilmastomuutosta;

Ilmastodiplomatian lisääminen

72. korostaa, että ilmastodiplomatian on oltava osa kokonaisvaltaista lähestymistapaa EU:n ulkoiseen toimintaan, ja painottaa tässä yhteydessä, miten tärkeää on, että EU on konferenssissa kunnianhimoinen ja keskeisessä asemassa, puhuu kokouksessa ”yhdellä äänellä” ja toimii välittäjänä pyrittäessä yhtenäisenä rintamana pääsemään kansainväliseen sopimukseen;
73. kehottaa jäsenvaltioita koordinoimaan asiaa koskevia kantojaan EU:n kanssa; korostaa, että EU:lla ja sen jäsenvaltioilla on valtavat ulkopoliittiset voimavarat, että niiden on osoitettava johtajuutta ilmastodiplomatian alalla ja että tämä voimavarojen verkosto on otettava käyttöön yhteisen lähestymistavan löytämiseksi Pariisin sopimuksen tärkeimpiin aiheisiin, jotka ovat hillitseminen, sopeutuminen, rahoitus, teknologian kehittäminen ja siirrot, toimien ja tuen avoimuus sekä valmiuksien kehittäminen;
74. suhtautuu myönteisesti EU:n ilmastodiplomatiaa koskevaan toimintasuunnitelmaan, jolle EU:n ulkoasiainneuvosto ilmaisi tukensa 19. tammikuuta 2015; odottaa komission toimivan proaktiivisessa roolissa neuvotteluissa; kehottaa komissiota ilmoittamaan selvästi, että ilmastomuutos on tämän komission tärkeimpiä strategisia painopisteitä, ja järjestämään toimintansa niin, että tämä myös näkyy kaikilla tasoilla ja politiikan aloilla;
75. painottaa EU:n johtavaa asemaa ilmastopolitiikassa sekä tarvetta koordinointiin ja EU:n jäsenvaltioiden yhteisen kannan laatimiseen; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) jatkamaan ja lisäämään diplomaattisia toimiaan ennen konferenssia ja sen aikana, jotta ne ymmärtäisivät paremmin kumppaneidensa kantoja ja jotta ne voisivat kannustaa osapuolia ryhtymään tehokkaisiin toimiin alle kahden celsiusasteen pysymisen tavoitteen noudattamiseksi ja sellaisten sopimusten ja sitoumusten tekemiseksi, erityisesti Yhdysvaltojen osalta, joilla pyritään mukauttamaan

raskaimmat päästöt vastaamaan unionin kansalaisten päästöjä, sillä nämä ovat jo toteuttaneet monia toimenpiteitä talouskehityksen ja ympäristön- ja ilmastonsuojelun sovittamiseksi yhteen; kehottaa EU:ta hyödyntämään asemaansa ja tiivistämään ilmastoasioihin liittyvää yhteistyötä naapurimaiden ja EU:hun liittyvien maiden kanssa;

76. korostaa, että ennen konferenssia ja sen aikana on toteutettava entistä enemmän diplomaattisia toimia, erityisesti, jotta saavutetaan yhteisymmärrys osapuolten velvoitteiden erilaisuuden luonteesta ottaen huomioon niiden kansalliset olot sekä vahinkojen ja menetyksien rooli sopimuksessa;
77. kehottaa unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa määrittelemään strategisia painopisteitä yleisiin ulkopoliittisiin tavoitteisiin kirjatuille ulkoiselle ilmastopolitiikalle ja varmistamaan, että EU:n edustustot kiinnittävät enemmän huomiota ilmastotoimiin ja niiden toimien valvontaan, joita maat toteuttavat ilmastomuutoksen hillitsemiseksi tai siihen sopeutumiseksi, sekä valmiuksien kehittämistä koskevan tuen tarjoamiseen, ja siihen, että mailla on tarvittavat keinot toteuttaa ilmastoseurantaa koskevia toimia; kehottaa EU:ta läheisempään yhteistyöhön ilmastoasioissa naapuri- ja ehdokasmaiden kanssa ja vaatimaan niitä yhdenmukaistamaan politiikkansa EU:n ilmastotavoitteiden kanssa; pyytää jäsenvaltioita ja EUH:ta perustamaan kaikkiin EU:n edustustoihin sekä kaikkiin jäsenvaltioiden suurlähetystöihin ilmastomuutosasioita koskevat yhteyspisteet;
78. ymmärtää, kuinka tärkeää on toimia ilmastomuutoksen ja siihen liittyvien vakaus- ja turvallisuusuhkien torjumiseksi; ymmärtää myös ilmastodiplomatian merkityksen Pariisin ilmastokonferenssin edellä;

Euroopan parlamentti

79. pitää myönteisinä sekä komission tiedonantoa että unionille asetettuja tavoitteita, jotka koskevat osallistumista Pariisissa joulukuussa 2015 pidettävään ilmastopöytäkirjan osapuolten 21. kokouksessa;
 80. sitoutuu hyödyntämään kansainvälistä rooliaan ja jäsenyyttään kansainvälisissä parlamentaarisisissa verkostoissa pyrittäessä jatkuvasti edistymään kohti oikeudellisesti sitovaa ja kunnianhimoista kansainvälistä ilmastopöytäkirjaa Pariisissa;
 81. katsoo, että parlamentti on integroitava EU:n valtuuskuntaan hyvin, koska parlamentin tehtävänä on antaa hyväksyntä kansainvälisistä sopimuksista; odottaa näin ollen, että parlamentin sallitaan osallistua EU:n koordinoituihin kokouksiin Pariisissa;
- o
- o o
82. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä UNFCCC:n sihteeristölle ja pyytämään sen välittämistä kaikille sopimuksen Euroopan unioniin kuulumattomille osapuolille.

PERUSTELUT

Ilmaston lämpeneminen on yksi kaikkein vakavimmista ihmiskuntaa uhkaavista haasteista, koska sillä on vaikutuksia kestävään kehitykseen, terveyteen ja maailmantalouteen. Lämpötilan nousu, jäätiköiden sulaminen sekä yhä useammin toistuvat kuivat kaudet ja tulvat ovat merkki siitä, että ilmastonmuutos on todellinen ilmiö. Ilmastonmuutos edellyttää kiireellisiä, vastuullisia ja globaaleja toimia, jotka perustuvat kansainvälisen yhteisön solidaarisuuteen.

Komissio hyväksyi 25. helmikuuta 2015 tiedonannon ”Pariisin pöytäkirja – Suunnitelma ilmastonmuutoksen torjumiseksi vuoden 2020 jälkeen”, jonka tarkoituksena on valmistella unionia neuvottelujen viimeiselle kierrokselle ennen Pariisissa 30. marraskuuta–11. joulukuuta 2015 pidettävää YK:n 21. ilmastokonferenssia.

EU:n ympäristöministerit hyväksyivät 6. maaliskuuta 2015 virallisesti sitoumuksia vähentää unionin kasvihuonekaasupäästöjä. Unioni ja sen jäsenvaltiot sitoutuivat yhdessä sitovaan tavoitteeseen vähentää EU:n kasvihuonekaasuja vähintään 40 prosentilla vuoden 1990 tasoihin verrattuna vuoteen 2030 mennessä. EU toimitti kansallisen panoksensa (INDC) ilmastopöytäkirjan (UNFCCC) sihteeristölle maaliskuussa 2015.

Nämä tavoitteet ovat askel oikeaan suuntaan, mutta niiden pitäisi olla vieläkin kunnianhimoisempia. Jos EU:n asemaa kansainvälisissä neuvotteluissa halutaan vahvistaa, parlamentin on puolustettava kunnianhimoisia ja realistisia tavoitteita: kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen 50 prosentilla vuoden 1990 tasoihin verrattuna vuoteen 2030 mennessä, uusiutuvien energialähteiden osuuden lisääminen energiayhdistelmässä 45 prosenttiin ja yleisen energiankulutuksen vähentäminen 40 prosentilla.

Pariisin konferenssissa ei pidä ainoastaan pyrkiä tekemään päätöksiä vaan niitä on todella tehtävä. Konferenssi on ratkaiseva vaihe neuvotteluissa uudesta maailmanlaajuisesta ilmastopöytäkirjasta, joka tulee voimaan vuonna 2020.

Pariisin konferenssi ei ole itsetarkoitus vaan alku dynaamiselle ja kehittyvälle prosessille, joka mahdollistaa sen, että kansainvälinen yhteisö pääsee oikealle tielle pyrkiessään pysymään tavoitteessaan, jonka mukaan ilmaston lämpeneminen jää keskimäärin alle kahteen celsiusasteeseen.

Kunnianhimoinen, yleismaailmallinen ja oikeudellisesti sitova sopimus

Pariisin sopimuksen on

- oltava kunnianhimoinen, yleismaailmallinen ja oikeudellisesti sitova, jotta voidaan tarjota pitkän aikavälin ratkaisu, joka pystyy vastaamaan meitä kohtaviin ilmastohaasteisiin ja tavoitteeseen rajoittaa lämpötilan nousu alle kahden celsiusasteen;
- oltava kestävä ja dynaaminen, jotta sillä voidaan vahvistaa toimia ilmastohäiriöiden torjumiseksi, ja mentävä valtioiden alustavia kantoja pidemmälle etenkin pitkän

aikavälin hillitsemistavoitteen osalta;

- oltava joustava, jotta siinä voidaan ottaa huomioon valtioiden muuttuvat tarpeet ja kapasiteetti ja niiden kansallinen tilanne sekä tarjota niille keinot sitoumustensa täyttämiseksi;
- asetettava hillitseminen ja sopeutuminen tasapainoon, jotta autetaan kaikkein alttiimpia maita selviytymään ilmastonmuutoksesta paremmin, kannustetaan kestäväää kehitystä, pidetään lämpötilan nousu alle kahdessa celsiusasteessa ja autetaan yksittäisiä maita toteuttamaan ja tehostamaan kansallisia sopeutumis suunnitelmia;
- annettava voimakas viesti, joka on tarpeen talouden toimijoiden vakuuttamiseksi siitä, että on alettava siirtyä kohti vähähiilistä taloutta.

Rahoitusjärjestelyt – Pariisin sopimuksen kulmakivi

Vuoteen 2020 asti kehitysmaille on annettava vuosittain tukea 100 miljardia Yhdysvaltain dollaria kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiskustannuksiin sekä rahoittamaan hankkeita, joilla suojellaan vaarassa olevia yhteisöjä ilmastonmuutoksen vaikutuksilta, kuten merenpinnan nousu, pitkittyneet kuivuudet ja satojen vahingoittuminen.

Vuonna 2014 pidetyssä Liman konferenssissa kerättiin yhteensä 10,4 miljardia dollaria vihreään ilmatorahastoon (GCF). Esittelijän mielestä tämä ei riitä. Jos aiomme saada kehitysmaiden luottamuksen takaisin, EU:n ja teollistuneiden maiden on ilmoitettava hyvin selkeästi, miten ne aikovat kerätä 100 miljardin dollarin apupaketin, josta ilmoitettiin Kööpenhaminan konferenssissa vuonna 2009.

Komission 25. helmikuuta 2015 antama tiedonanto on tältä osin valitettavasti epämääräinen, vaikka uuden rahoituksen tarjoaminen tulee olemaan Pariisin sopimuksen kulmakivi.

Jotta COP 21:ssä annetut sitoumukset toteutuvat, on löydettävä, testattava ja tarjottava innovatiivisia rahoitusmekanismeja. Tähän liittyy seuraavaa:

- hiilelle asetetaan realistinen hinta kaikissa maailman suurissa talouksissa, jotta voidaan kehittää ilmastoystävällisiä ratkaisuja;
- talouden toimijoille tarjotaan kannustimia, jotta ne osoittaisivat tarvittavan suuria investointeja siirtymiseen kohti kestäväää vähähiilistä taloutta;
- vihreisiin investointeihin tarjotaan erityisiä valtiontakuita;
- Euroopassa käytetään Junckerin suunnitelmassa tarjolla olevia varoja Euroopan strategisten investointien rahaston kautta;
- laaditaan kunnianhimoinen etenemissuunnitelma sitoumuksista, jotta valtiot ja monikansalliset pankit rahoittavat ekologista siirtymää;
- vihreille investointirahastoille ja vihreille joukkovelkakirjoille luodaan tunnuksia ja tarjotaan veroetuksia;

- otetaan käyttöön finanssitransaktiovero, jonka tuotosta osa suunnataan vihreisiin investointeihin.

Rahoitus on keskeisessä asemassa pyrittäessä varmistamaan sopimuksen aikaansaaminen Pariisin konferenssin alla. Näin ollen olisi valmisteltava vakuuttava rahoituspaketti sekä kehittyneille maille että kehitysmailla, jotta voidaan lisätä toimia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ja ilmastomuutoksen haittavaikutuksiin sopeutumiseksi.

EU:n on näytettävä esimerkkiä ilmastopolitiikassa

Vaikka esittelijä ajaakin kunnianhimoisempia tavoitteita, hän panee kuitenkin tyytyväisenä merkille, että EU antoi panoksensa ennen maalikuussa 2015 ollutta määräaika, joka oli vahvistettu Varsovan päätöksellä. Panoksella on ollut merkittävä vaikutus ja se on vaikuttanut EU:n kansainvälisiin kumppaneihin innostavasti. Tätä pitää hyödyntää hyväksymällä käytännön toimia vähähiiliseen talouteen siirtymiseksi unionissa.

Kun vakausvarantoa koskeva työ on saatu päätökseen, komission on aloitettava Euroopan hiilimarkkinoita koskevan direktiivin muuttaminen ja valmisteltava järjestelyjä taakan jakamiseksi jäsenvaltioiden kesken.

Unionin on saatava mahdollisimman pian päätöksen prosessi Kioton pöytäkirjan Dohan muutoksen ratifioimiseksi ja kannustettava muita osapuolia toimimaan samoin, jotta se voi tulla voimaan viipymättä.

Unionin kunnianhimoiset sitoumukset vaikuttavat ratkaisevasti sen uskottavuuteen neuvotteluissa. Unionin on jatkettava kunnianhimoisia ja tehokkaita toimia, joiden tarkoituksena on saada aikaan energiajärjestelmän siirtymä vuoteen 2050 mennessä käyttämällä sen käytössä olevia keinoja niin ilmasto- kuin energiapolitiikan alalla, mutta myös liikenteen, tutkimuksen, innovoinnin, kaupan ja kehitysyhteistyön alalla.

EU:n tehokas ulkopolitiikka innostaa toimiiin

Euroopan unionin on lobattava kaikkia sidosryhmiä voimakkaasti kaikissa vuonna 2015 pidettävissä kansainvälisissä kokouksissa COP 21:n alla.

EU:n panoksen on oltava esimerkki muille osapuolille selkeyden, avoimuuden ja kunnianhimoisuuden suhteen. EU on onnistunut vähentämään päästöjään 19 prosenttia kaudella 1990–2012, jolloin BKT nousi kuitenkin 45 prosenttia. EU:n osuus maailman päästöistä laskee edelleen. Kaikki tämä on osoitus siitä, että päästöjen hillitseminen ja talouskasvu eivät sulje toisiaan pois.

Unionin on jatkettava ja lisättävä diplomaattisia ponnistelujaan, jotta se voisi ymmärtää paremmin kumppanimaidensa kannat, kannustaa näitä maita toteuttamaan kunnianhimoisia toimia ilmastomuutoksen torjumiseksi ja toimia yhteistyössä tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Esittelijä on huomannut, että komissio aikoo järjestää syksyllä 2015 yhdessä Marokon kanssa konferenssin, jonka aiheena on ns. ”ambition gap”, eli se, miten osapuolten sitoumukset eroavat tavoitteesta rajoittaa lämpötilan nousu alle kahteen celsiusasteeseen. Esittelijä

kehottaa komissiota kuitenkin varmistamaan, että tapahtuman päätavoitteena on edistyminen Pariisin konferenssissa tehtävän sopimuksen osalta. Tätä taustaa vasten syksyllä pidettävän konferenssin olisi kannustettava osapuolia kunnianhimoisiin toimiin ja tarjottava foorumi rakentavalle keskustelulle, jossa keskitytään käytännön toimenpiteisiin.

Esittelijä vaatii myös EU:n sisäisten keskustelujen pikaista lisäämistä, jotta päästään yhteisymmärrykseen yhteisestä näkökannasta, etenkin mitä tulee kansainvälisissä neuvotteluissa esiin tuleviin keskeisiin aiheisiin, kuten rahoitus, valmiuksien kehittäminen ja teknologian siirto.

Pariisin sopimuksen osapuolten tekemien sitoumusten uskottavuus on osin riippuvaista muiden toimijoiden kuten kaupunkien, alueiden, teollisuudenalojen ja investoijien toimista. Pariisin konferenssin on annettava selkeä viesti näille toimijoille ja tarjottava niille kannustimia ryhtyä toimiin. Kannustin voisi olla muun muassa niiden ponnistelujen kansainvälinen tunnustaminen. Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO), Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) ja Montrealin pöytäkirjan osapuolten on myös säänneltävä tehokkaasti kansainvälisen lento- ja meriliikenteen päästöjä sekä fluorikaasujen tuotantoa ja kulutusta vuoden 2016 loppuun mennessä.

Euroopan unionin on edustettava neuvotteluissa kunnianhimoisimpia tavoitteita. Esittelijä katsoo, että unionin uskottavuus kärsii, jos se hyväksyisi sopimuksen, joka ei selkeästikään ole riittävä ilmastonmuutoksen rajoittamiseksi. Unionin on luonnollisesti oltava joustava konsensuksen saavuttamiseksi, mutta huonoja kompromisseja ei pidä hyväksyä.

Euroopan parlamentilla on edelleen keskeinen rooli ilmastonmuutoksen vastaisen kunnianhimoisen EU-politiikan muotoilussa. Esittelijä haluaakin lopuksi muistuttaa, että Pariisin konferenssista saatu oikeudellisesti sitova sopimus tulee parlamentin hyväksyttäväksi ennen sen ratifiointia EU:ssa. Parlamentin on näin ollen voitava osallistua täysimääräisesti konferenssin aikana pidettäviin koordinoituihin kokouksiin.

10.9.2015

TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNAN LAUSUNTO

ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle

aiheesta ”Kohti uutta Pariisissa tehtävää kansainvälistä ilmastopimusta”
(2015/2112(INI))

Valmistelija: Seán Kelly

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 54 artikla

EHDOTUKSET

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunta pyytää asiasta vastaavaa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

Teollisuus ja kilpailukyky

1. pitää myönteisenä EU:n johtajuutta ilmastonmuutoksen hillitsemisessä ja siihen sopeutumisessa erityisesti sen luoman tietämyksen, osaamisen, työpaikkojen ja kasvun osalta; panee merkille, että on tärkeää saada aikaan maailmanlaajuinen, kunnianhimoinen ja oikeudellisesti sitova sopimus, jossa on voimakkaasti sitouduttu säilyttämään hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPPC) kahden celsiusasteen tavoite ja joka on määrä tehdä Pariisissa, ja korostaa, että EU:n jatkuva johtoasema edellyttää kaikkien osapuolten täydellistä sitoutumista tähän sopimukseen, jotta siitä tulisi tehokas ilmastonmuutoksen torjunnan keino; korostaa, että on tärkeää tehdä säännöllisiä ja avoimia suoritusten arviointeja, myös suunnitelluista kansallisesti päätettävistä panostuksista (INDC), uusimpaan tieteelliseen tietoon ja teknologiaan perustuen ja seitsemännen ympäristöalan toimintaohjelman mukaisesti¹;
2. panee merkille, että EU on nyt saavuttamassa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ja uusiutuvia energialähteitä koskevat vuoden 2020 tavoitteet, että energiankäytön tehokkuus on parantunut huomattavasti energiatehokkaiden rakennusten, tuotteiden, teollisuusprosessien ja ajoneuvojen ansiosta ja että samalla unionin talous on kasvanut 45 prosenttia vuodesta 1990; korostaa, että kasvihuonekaasupäästöjä, uusiutuvaa energiaa ja energian säästämistä koskevat 20-20-20-tavoitteet ovat olleet merkittävässä asemassa tämän kehityksen aikaansaamisessa ja edesauttaneet yli 4,2 miljoonan ihmisen

¹ ”Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa” (COM(2012)0710).

työllistymistä erilaisilla ympäristöteollisuuden¹ aloilla sekä edistäneet jatkuvaa kasvua talouskriisin aikana;

3. korostaa, että tehokkaan ja sitovan maailmanlaajuisen sopimuksen aikaansaaminen Pariisissa on erittäin tärkeää ja huomauttaa, että tällaisen sopimuksen puuttuminen vaarantaa EU:n talouden kilpailukyvyyn ja altistaa sen hiilivuotoriskille;
4. suhtautuu myönteisesti G7-maiden johtajien sitoumukseen maailman talouden hiilivapaaksi saattamisesta tämän vuosisadan aikana ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä vaihteluvälin ylärajalla 40 prosentista 70 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä vuoden 2010 tasoihin verrattuna;
5. korostaa tarvetta vahvistaa koordinointia ja ilmatoriskin hallintaa EU:n tasolla ja laatia selvä EU:n sopeutumisstrategia; suosittelee kunnianhimoisten ja sitovien hiilidioksidipäästöjä ja uusiutuvia energialähteitä koskevien tavoitteiden täytäntöönpanoa sekä kansallisella että EU:n tasolla, jotta voidaan varmistaa siirtyminen kestäväan ja turvalliseen talouteen;
6. korostaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan 2 kohdassa määrätään, että unionin politiikan on perustuttava aiheuttaja maksaa -periaatteelle; painottaa kuitenkin myös, että jos muut suuret taloudet eivät sitoudu vastaavalla tavalla kasvihuonepäästöjen vähentämiseen, on tarvittaessa pidettävä voimassa ja vahvistettava hiilivuotoa koskevia säännöksiä, erityisesti niitä, jotka on suunnattu aloille, jotka ovat erittäin kauppapainotteisia ja joissa tuotannon hiilipäästövähennysten kustannukset ovat korkeat; katsoo kuitenkin, että pidemmän aikavälin ratkaisu hiilivuodon estämiseksi on löydettävä EU:n hiilikauppajärjestelmän tulossa olevassa tarkistuksessa tai ottamalla käyttöön rajalla tehtävien hiilimukautusten järjestelmä; katsoo, että hiilivuotojen estäminen on ensiarvoisen tärkeää Euroopan tärkeimmillä teollisuudenaloilla, mukaan lukien energiaintensiiviset teollisuudenalat ja kestävä eurooppalainen maatalousteollisuus ja maatalouden elintarviketuotanto; toteaa, että elintarvikkeiden tuotannossa on vähennettävä riippuvuutta fossiilisista polttoaineista;
7. korostaa, että sopimuksessa olisi otettava huomioon rinnakkainen maailmanlaajuinen tavoite elintarviketurvan varmistamisesta;
8. korostaa, että toimenpiteiden viivästyminen lisää ilmastonmuutoksen hillitsemisestä ja ilmastonmuutokseen sopeutumisesta aiheutuvia kustannuksia ja supistaa käytettävissä olevien teknologisten vaihtoehtojen valikoimaa; katsoo, että varhaisella toiminnalla on myönteinen vaikutus EU:n teollisuudenalojen ja energiantuottajien pitkän aikavälin kilpailukykyyn;
9. kehottaa komissiota edistämään EU:n päästökauppajärjestelmän ja muiden päästökauppajärjestelmien välisiä yhteyksiä ennen kuin tehdään kattava, rakenteellinen vuoden 2020 jälkeinen uudistus, jolla päästökaupan tehokkuutta parannetaan, ja myös tämän uudistuksen jälkeen, tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi EU:n teollisuudelle ja energia-alalle, jotta tulevaisuudessa voidaan luoda maailmanlaajuinen päästökauppajärjestelmä, jolla saavutetaan huomattavat päästövähennykset

¹ Eurostatin tiedot ympäristöhyödykkeiden ja -palvelujen alalta tiedonannossa ”Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet vuosille 2020–2030” (COM(2014)0015).

kustannustehokkaalla tavalla ja lisätään teollisuuden kilpailukykyä; pyytää kuitenkin komissiota laatimaan suojatoimet, joiden avulla varmistetaan, että EU:n päästökauppajärjestelmän ja muiden päästökauppajärjestelmien väliset yhteydet eivät vaaranna EU:n ilmastotavoitteita ja EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaa; suhtautuu siksi myönteisesti päästökauppajärjestelmien ja muiden hinnoittelumekanismien maailmanlaajuiseen kehittämiseen, mukaan lukien neljällä eri mantereella toimivat 17 päästökauppajärjestelmää, jotka kattavat 40 prosenttia maailman BKT:stä, sillä tällaiset järjestelmät auttavat vähentämään hiilivuotoa; korostaa, että vähentäessään yritysten kustannuksia ja luodessaan tasapuoliset toimintaedellytykset maailmanlaajuinen kauppajärjestelmä voisi tarjota keinoja maailmanlaajuisten ilmastotavoitteiden vahvistamiseen;

10. kehottaa komissiota terveen kilpailun jatkumiseksi EU:n markkinoilla soveltamaan kolmansista maista tuotuihin energiaintensiivisiin tuotteisiin sellaista hintojen oikaisua, joka ottaisi huomioon EU:ssa hiilidioksidipäästöistä aiheutuvia maksuja vastaavat kustannukset;
11. korostaa tarvetta varmistaa päästöoikeuksien pitkän aikavälin hintavakaus ja ennustettava sääntely-ympäristö, joka ohjaa investointeja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tähtääviin toimiin ja edistää siirtymistä vähähiiliseen talouteen;
12. vaatii lopettamaan maailmanlaajuisesti ja vaiheittain ympäristön kannalta haitalliset tuet, kuten tuet fossiilisille polttoaineille, jotka vääristävät kilpailua ja energian sisämarkkinoita, estävät kansainvälistä yhteistyötä ja haittaavat innovointia; kehottaa toteuttamaan konkreettisia toimia muun muassa aikataulun määrittämiseksi fossiilisille polttoaineille annettavien tukien vaiheittaiselle poistamiselle maailmanlaajuisesti ja sisällyttämään nämä toimet osaksi sopimusta; panee lisäksi merkille, että on tarpeen tukea ja edistää investointeja yrityksiin, jotka toteuttavat positiivisia toimia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, ja toteaa siten, että oikein käytettyinä tuet voivat auttaa kehittämään kestäväää taloutta;

Ilmastoteknologioiden kehittämisen ja käyttöönoton tukeminen

13. korostaa, että on tärkeää arvioida talouksien hiili-intensiteetin vähentämisen mahdollisuudet vähentämällä riippuvuutta fossiilisista polttoaineista; katsoo, että tällaisen arvioinnin on perustuttava teknisiin ja tieteellisiin tutkimuksiin ja että arvioinnissa on käytettävä samoja määriteltyjä vähennystavoitteita; korostaa, että on tärkeää, että EU toimii esimerkillisellä tavalla sekä toteuttamalla omia aloitteitaan että edistämällä yhteistyötä kansainvälisten kumppaneidensa kanssa;
14. korostaa toimimatta jättämisen vakavia ja usein peruuttamattomia haittavaikutuksia, sillä ilmastonmuutos vaikuttaa maailman kaikkiin alueisiin erilaisilla, erittäin vaurioittavilla tavoilla ja johtaa muuttovirtoihin, ihmishenkien menetyksiin sekä taloudellisiin, ekologisiin ja yhteiskunnallisiin tappioihin; painottaa tieteellisen näytön merkitystä pitkän aikavälin poliittisissa päätöksissä ja korostaa, että tavoitetason olisi perustuttava luotettaviin tieteellisiin lausuntoihin; korostaa, että ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi ja kasvun luomiseksi EU:n vihreän teollisuuden alalla on toteutettava maailmanlaajuisia yhteisesti sovittuja poliittisia ja rahoituksellisia toimia puhtaiden ja uusiutuvien energiateknologioiden sekä energiatehokkuuden alan tutkimus-, kehittämis- ja innovointitoiminnan edistämiseksi ja siten lisättävä alalla toimivien ammattitaitoisten

työntekijöiden määrää ja levitettävä tietoa ja hyviä käytäntöjä sekä varmistettava samalla, että työvoiman oikeudenmukaisella siirtymällä luodaan laadukkaita työpaikkoja; korostaa, että on tarpeen vahvistaa koordinoitua ja ilmastoriskien hallintaa EU:n tasolla ja maailmanlaajuisesti ja laatia selkeä sopeutumisstrategia ja että on tärkeää auttaa estämään hiilikuplan syntymistä tai kasvamista;

15. korostaa, että EU:n on lisättävä ponnistelujaan teknologioiden siirtämiseksi vähiten kehittyneisiin maihin kunnioittaen samalla olemassa olevia teollis- ja tekijänoikeuksia;
16. huomauttaa, että markkinapohjaisessa taloudessa on erilaisia keinoja kannustaa innovointia; kehottaa komissiota arvioimaan edistyskellisten yritysten palkitsemiseen tarkoitettuja järjestelyjä, jotka eroavat toisistaan sen suhteen, miten ne kykenevät vauhdittamaan innovointia ja maailmanlaajuisista teknologian siirtoa ja hyödyntämistä;
17. katsoo, että puhtaiden energiateknologioiden käyttöönoton lisääminen aloilla, joilla näillä teknologioilla olisi suurin vaikutus, edellyttää vahvojen innovointivalmiuksien kehittämistä ja ylläpitämistä sekä kehittyneissä että nousevan talouden maissa;
18. panee merkille, että vaaditut päästövähennykset edellyttävät vähähiilisten teknologioiden kehittämisen ja käyttöönoton lisäämistä;
19. toteaa, että teknologisten valmiuksien kehittämistä varten tarvitaan tehokkaita rahoitusmekanismeja; painottaa, että ilmastotoimille kehitysmaissa on annettava rahoitusta ja toistaa komission pyynnöt tehdä konkreettisia sitoumuksia siitä, että köyhimmät ja haavoittuvimmassa asemassa olevat maat saavat ensisijaista tukea vihreästä ilmastorahastosta (GCF); tukee lisäksi toimenpiteitä, joilla yhteisesti mobilisoidaan rahoitusta useista lähteistä, julkisista ja yksityisistä, kahdenvälisistä ja monenvälisistä; kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta varata EU:n päästäkauppajärjestelmän päästöoikeuksia vähiten kehittyneiden maiden tukemiseksi taloudellisesti ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevien toimien rahoittamiseksi;
20. vaatii, että ilmastoteknologiakeskuksen ja -verkoston (CTCN) ja teknologian täytäntöönpanokomitean asema ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan teknologian kehittämisen edistämiseksi on tunnustettava täysimääräisesti ja että niiden toimintaa on tuettava;

Tieteellinen tutkimus, teknologian kehittäminen ja innovointi, mukaan lukien avaruuspolitiikka

21. korostaa, että teknologioita ja liiketoimintamalleja koskevien innovaatioiden edistäminen voi auttaa lisäämään sekä talouskasvua että päästövähennyksiä; painottaa, että teknologia ei kehity automaattisesti vähähiiliseen suuntaan, vaan se edellyttää selkeitä poliittisia signaaleja, mukaan lukien uusien teknologioiden ja liiketoimintamallien markkinoihin ja sääntelyyn liittyvien esteiden vähentäminen, ja hyvin kohdennettuja julkisia menoja; kannustaa jäsenvaltioita lisäämään investointeja energia-alan julkiseen tutkimus- ja kehitystyöhön uuden aallon resurssitehokkaiden ja vähähiilisten teknologioiden luomiseksi;

22. palauttaa mieliin tutkimuksen ja innovoinnin merkityksen ilmastonmuutoksen torjunnassa ja pyytää osapuolia olemaan supistamatta ponnisteluja tutkijoiden työn tukemiseksi ja sellaisten uusien teknologioiden kehittämiseksi, jotka voivat auttaa saavuttamaan mahdollisesti sovittavat vähentämistavoitteet ja toteuttamaan ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevat toimenpiteet;
23. kannustaa komissiota hyödyntämään paremmin sitä, että kolmannet maat voivat osallistua täysin avoimesti Horisontti 2020 -ohjelmaan erityisesti energiaa ja ilmastonmuutosta koskevilla aloilla;
24. katsoo, että EU:n avaruuspolitiikka ja siihen liittyvät investoinnit esimerkiksi satelliittien laukaisemiseen, joka on tärkeässä asemassa teollisuuden onnettomuuksien, metsäkadon, aavikoitumisen jne. seurannassa, sekä kolmansien maiden kumppaneiden kanssa tehtävä yhteistyö voivat olla merkittävässä asemassa ilmastonmuutoksen vaikutusten valvonnassa ja torjunnassa maailmanlaajuisesti;

Energia

25. vaatii, että EU:n on jatkettava Pariisissa ponnistelujaan sen puolesta, että osapuolet omaksuisivat kokonaisvaltaisen lähestymistavan, jossa päästöjen vähentäminen on liitetty osaksi energiatehokkuuteen ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvaa uutta energiamallia;
26. korostaa, että päästöjä voidaan vähentää valtavasti lisäämällä energiatehokkuutta ja puhtaan energian käyttöönottoa; katsoo, että energian käytön tehokkuuden maksimointi maailmanlaajuisesti on ensimmäinen askel kohti energiaan liittyvien päästöjen vähentämistä samalla kun se auttaa myös energiaköyhyyden vähentämistä koskevan haasteen ratkaisemisessa;
27. vaatii osallistamaan hillitsemis- ja sopeutumistoimien ja -hankkeiden kohteina olevia paikallisia yhteisöjä; korostaa, että on tärkeää hajauttaa energiantuotantoa erityisesti suosimalla paikallisia osuuskuntia, kansalaisten uusiutuvia energialähteitä koskevia hankkeita ja omaa tuotantoa ja kulutusta edistäviä toimenpiteitä, jotta voidaan edistää siirtymistä fossiilisista polttoaineista uusiutuviin energialähteisiin perustuvaan talousjärjestelmään;
28. korostaa ilmastonmuutosta kestävien metsien merkittävää potentiaalia hiilidioksidipäästöjen vaikutusten lieventämisessä tehokkaamman hiilensidonnan, varastoinnin ja korvaamisen avulla; painottaa myös bio- ja puutuotteiden potentiaalia ja erityisesti kestävä bioenergiaa tuottavan alan mahdollisuuksia sekä metsän- ja maankäytön merkitystä hiilensidonnan ja varastoinnin ylläpitämisessä ja lisäämisessä; panee merkille, että biomassassa energiantuotannon polttoaineena voi hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin teknologiaan yhdistettynä johtaa hiilidioksidipäästöjen huomattavaan vähentymiseen; kehottaa tunnustamaan uusiutuvien raaka-aineiden, kuten maataloudesta, laiduntamisesta ja metsätaloudesta saatavien raaka-aineiden, merkityksen päästöjen vaikutusten lieventämisessä, ja niiden osuuden vihreässä kasvussa ja talouden irrottamisessa hiilestä, sekä tarjoamaan kannustimia näille raaka-aineille; panee merkille, että metsiin liittyvien hiilidioksidipäästöjen kokonaismäärä laski yli 25 prosenttia vuosina 2001–2015 pääasiassa metsäkadon maailmanlaajuisen hidastumisen vuoksi; kehottaa siksi EU:ta lisäämään kansainvälistä rahoitusta

metsäkadon vähentämiseksi kehitysmaissa; panee merkille tarpeen laatia yksinkertainen, avoin ja johdonmukainen maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden (LULUCF) päästöjä ja näihin aloihin liittyviä poistumia koskeva kirjanpitokehys;

29. muistuttaa, että liikenne on energian jälkeen toiseksi suurin kasvihuonekaasupäästöjen aiheuttaja; vaatii ottamaan käyttöön erilaisia politiikkoja, joiden avulla vähennetään liikenteen päästöjä, ja kunnianhimoisempia EU:n aloitteita, joiden avulla kehitetään ja otetaan käyttöön vaihtoehtoisia polttoaineita koskevaa infrastruktuuria, lisätään kannustimia kehittyneiden biopolttoaineiden tuotannolle ja käytölle ja nopeutetaan liikenteen sähköistämistä;
30. korostaa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa kehitettävien infrastruktuuri-investointien merkitystä rajatylittävän energian vapaakaupan edistämiseksi;
31. suhtautuu myönteisesti EU:n ja Yhdysvaltojen energiaministeriön yhteistyöponnisteluihin erityisesti ilmastonmuutosta koskevan teknologisen tutkimuksen osalta; katsoo, että EU:n ja muiden suurten talouksien välisen tutkimusyhteistyön lisääminen tarjoaa vielä paljon uusia mahdollisuuksia; korostaa, että julkisesti rahoitetun tutkimuksen tulosten olisi oltava vapaasti saatavilla;
32. korostaa, että komission on käytettävä kaupunginjohtajien ilmastopöytäkirjasta neuvottelukantansa muotoilussa, sillä kaupungit, alueet ja paikallisyhteisöt ovat tärkeitä toimijoita sen varmistamisessa, että ilmastoon liittyvä lainsäädäntö ja toimenpiteet pannaan tehokkaasti täytäntöön paikallisella tasolla;
33. panee merkille, että biotalous voi edistää merkittäväällä tavalla uudelleenteollistumista ja uusien työpaikkojen luomista EU:ssa ja muualla maailmassa;
34. toteaa, että sopimuksessa olisi otettava huomioon maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden (LULUCF) tarjoamat mahdollisuudet, jotka auttavat saavuttamaan EU:n tavoitteen vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 40 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna vuoteen 2030 mennessä;
35. kehottaa Ranskan hallitusta ryhtymään hyvän tahdon eleenä vakaviin neuvotteluihin Euroopan parlamentin kanssa parlamentin toiminnan keskittämiseksi yhteen toimipaikkaan, jotta voidaan vähentää suuria hiilidioksidipäästöjä, joita aiheutuu siitä, että parlamentin toimipaikka on sekä Brysselissä että Strasbourgissa¹;
36. antaa Yhdysvalloille ja Kiinalle tunnustusta niiden sitoumuksesta ottaa aiempaa suurempi rooli maailmanlaajuisissa ilmastokysymyksissä; katsoo, että nämä merkit auttavat saavuttamaan myönteisen lopputuloksen Pariisissa, ja kehottaa siksi Kiinaa ja Yhdysvaltoja varmistamaan, että niiden sitoumus muuttuu konkreettisiksi toimiksi; panee merkille, että vahva maailmanlaajuinen sitoutuminen antaa EU:n teollisuuden kilpailukyvyllä ympäristöllisiä, sosiaalisia ja taloudellisia etuja, ja katsoo, että EU:lla olisi oltava merkittävämpi rooli maailmanlaajuisen sitoumusjärjestelmän ja ilmastonmuutoksen torjuntatoimien edistämässä; korostaa, että tällainen sitoutuminen,

¹ Strasbourgin toimipaikan käytöstä aiheutuvat kokonaishiilidioksidipäästöt ovat vähintään 18 884,5 tonnia vuodessa. Päätös hyväksyä yhden toimipaikan malli, jossa toimipaikka sijaitsisi Brysselissä, vähentäisi siten hiilidioksidipäästöjä lähes 19 000 tonnia vuodessa (Eco-Logica Ltd.:n syyskuussa 2007 tekemä tutkimus Euroopan parlamentin kahden toimipaikan ympäristökustannuksista).

joka luo aitoa pitkäkestoista arvoa kaikille kansalaisille, edistää osaltaan vahvempien kansainvälisten suhteiden järjestelmää, jonka tavoitteena on pitkäkestoinen rauha, solidaarisuus ja kestävyys; pitää valitettavana, että eräissä kehitysmaissa päästöt henkeä kohti yhä lisääntyvät;

37. muistuttaa osapuolia ja YK:ta siitä, että kansalaisten toimet ovat yhtä tärkeitä kuin hallitusten ja toimielinten toimet; kehottaa siksi lisäämään ponnisteluja väestön valistamiseksi ja tietojen levittämiseksi pienistä ja suurista teoista, jotka auttavat ilmastonmuutoksen torjunnassa kehittyneissä maissa ja kehitysmaissa.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	7.9.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 41 -: 13 0: 7
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Zigmantas Balčytis, Bendt Bendtsen, David Borrelli, Reinhard Bütikofer, Jerzy Buzek, Soledad Cabezón Ruiz, Philippe De Backer, Peter Eriksson, Fredrick Federley, Adam Gierek, Juan Carlos Girauta Vidal, Theresa Griffin, Marek Józef Gróbarczyk, Roger Helmer, Hans-Olaf Henkel, Eva Kaili, Kaja Kallas, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Paloma López Bermejo, Ernest Maragall, Edouard Martin, Dan Nica, Angelika Niebler, Aldo Patriciello, Morten Helveg Petersen, Miroslav Poche, Michel Reimon, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Jean-Luc Schaffhauser, Sergei Stanishev, Neoklis Sylikiotis, Dario Tamburrano, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Miguel Urbán Crespo, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Henna Virkkunen, Martina Werner, Anna Záborská, Flavio Zanonato, Carlos Zorrinho
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Michał Boni, Lefteris Christoforou, Cornelia Ernst, Francesc Gambús, Jens Geier, Jude Kirton-Darling, Janusz Korwin-Mikke, Clare Moody, Luděk Niedermayer, Piernicola Pedicini, Massimiliano Salini, Anneleen Van Bossuyt
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Jozo Radoš

1.9.2015

ULKOASIAINVALIOKUNNAN LAUSUNTO

ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle

aiheesta ”Kohti uutta Pariisissa tehtävää kansainvälistä ilmastopimusta”
(2015/2112(INI))

Valmistelija: Dubravka Šuica

EHDOTUKSET

Ulkoasiainvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan 5 kohdan mukaan EU osaltaan edistää kansainvälisissä suhteissaan yhteisvastuuta ja maapallon kestäväää kehitystä sekä kansainvälisen oikeuden tarkkaa noudattamista ja kehittämistä; toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 191 artiklan 1 kohdan mukaan unionin ympäristöpolitiikalla myötävaikutetaan sellaisten toimenpiteiden edistämiseen kansainvälisellä tasolla, joilla torjutaan ilmastomuutosta;
2. toteaa, että vakaalla ilmastojärjestelmällä on perustavanlaatuinen merkitys elintarviketurvan, energiantuotannon, vesihuollon ja viemäroinnin, infrastruktuurin, luonnon monimuotoisuuden ja maan ja meren ekosysteemien säilyttämisen sekä maailmanlaajuisesti rauhan ja vaurauden kannalta; on tietoinen niistä vaaroista, joita toimimattomuus ilmastomuutoksen hillitsemisen suhteen tuo mukanaan, ja pitää erityisen tärkeänä päästä sopimukseen Pariisissa järjestettävässä ilmastomuutosta koskevassa Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten 21. konferenssissa (Pariisin ilmastokonferenssi);
3. ymmärtää, kuinka tärkeää on toimia ilmastomuutoksen ja siihen liittyvien vakaus- ja turvallisuushkien torjumiseksi; ymmärtää myös ilmastodiplomatian merkityksen Pariisin ilmastokonferenssin edellä; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) tehostamaan diplomatiaa ilmastomuutosta koskevien tavoitteiden suhteen, jotta saadaan tukea kattavalle, pitkälle menevälle, avoimelle, dynaamiselle ja sitovalle kansainväliselle sopimukselle ilmaston lämpenemisen rajoittamisesta kahteen celsiusasteeseen; korostaa ilmastoa koskevien kansainvälisten velvoitteiden ja UNFCCC:n periaatteiden mukaisesti EU:n merkitystä ilmastodiplomatian keskeisenä toimijana sekä sitä, että EU:n on

esiinnyttävä yhtenäisenä rintamana; kehottaa tässä yhteydessä tehostamaan Euroopan sisällä käytävää vuoropuhelua yhteisen kannan aikaansaamiseksi erityisesti neuvottelujen keskeisiin aiheisiin; kehottaa jäsenvaltioita koordinoimaan asiaa koskevia kantojaan EU:n kanssa; korostaa, että EU:lla ja sen jäsenvaltioilla on valtavat ulkopoliittiset voimavarat, että niiden on osoitettava johtajuutta ilmastodiplomatian alalla ja että tämä voimavarojen verkosto on otettava käyttöön yhteisen lähestymistavan löytämiseksi Pariisin sopimuksen tärkeimpiin aiheisiin, jotka ovat hillitseminen, sopeutuminen, rahoitus, teknologian kehittäminen ja siirrot, toimien ja tuen avoimuus sekä valmiuksien kehittäminen; kehottaa EU:n käynnissä olevien kauppaneuvottelujen ja erityisesti transatlanttisen kauppaja- ja investointikumppanuuden (TTIP) ympäristönäkökohtia koskevien neuvottelujen osapuolia ottamaan huomioon Pariisin ilmastokonferenssin päätelmät;

4. painottaa, että ilmastodiplomatia on olennainen osa kokonaisvaltaista lähestymistapaa EU:n ulkoisessa toiminnassa; toteaa, että ilmastomuutos vaikuttaa eri maihin erilaisella voimakkuudella ja että vähiten kehittyneet maat joutuvat kärsimään siitä kaikista epäsuhteisimmin, koska niillä ei ole resursseja ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen; toteaa, että arktisen alueen muuttuminen on yksi huomattavimmista EU:n turvallisuuteen kohdistuvista ilmastomuutoksen vaikutuksista; vaatii ilmastomuutosta ehkäisevää politiikkaa ja kehottaa käymään keskustelua EU:n tasolla ennakoivasta strategiasta, jolla ilmastosta johtuvan geopoliittisen epävakauden strategiaan ja poliittisiin seurauksiin voidaan puuttua ja jonka avulla EU voi reagoida resursseihin liittyviin konflikteihin ja tiivistää yhteistyötä ilmastomuutoksen vaikutuksista eniten kärsivien maiden kanssa;
5. katsoo, että parlamentin olisi käytettävä hyväkseen rooliaan ja vaikutusvaltaansa kansainvälisissä parlamentaarisisa verkostoissa tehostaakseen ponnisteluja sen varmistamiseksi, että Pariisissa saadaan aikaan kunnianhimoinen ja oikeudellisesti sitova sopimus;
6. on tyytyväinen ilmastodiplomatiaa koskevaan toimintasuunnitelmaan, jossa todetaan, että EUH:n, komission ja jäsenvaltioiden on yhdessä toteutettava strategista, johdonmukaista ja yhtenäistä ilmastodiplomatiasuunnitelmaa vuonna 2015; korostaa, että heinäkuussa 2011 ja kesäkuussa 2013 annetuissa ulkoasiainneuvoston päätelmissä hyväksyttiin EUH:n ja komission yhteiset epäviralliset asiakirjat, joissa määritettiin ilmastodiplomatian kolme toimintalinjaa, ja että toimintasuunnitelman on oltava olennainen osa tätä strategiaa; korostaa, että EUH:lla saattaa olla keskeinen rooli EU:n kantojen esittelyssä Pariisin ilmastokonferenssin edellä ja sen aikana sekä luotaessa kaikkien osapuolten keskinäistä yhteisymmärrystä kansainvälisen tuen saamiseksi ilmaston muutoksia kestäväälle kehitykselle;
7. korostaa, että on tärkeää käydä vuoropuhelua EU:n ja kansallisten parlamenttien, paikallisviranomaisten, kansalaisyhteiskunnan, yksityisen sektorin ja tiedotusvälineiden välillä sekä EU:n sisällä että sen ulkopuolella, sillä kyseisillä toimijoilla on yhä tärkeämmäksi muodostuva rooli ilmastomuutosta koskevassa keskustelussa; katsoo, että nämä eri vuoropuhelut myötävaikuttavat avoimen ja osallistavan sopimuksen aikaansaamiseen;
8. korostaa, että toimintasuunnitelmaan on sisällyttävä selkeästi määritellyt tavoitteet sekä strategiat kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi;

9. painottaa, että on tärkeää säilyttää ihmisoikeudet ilmastotoimien ytimessä, ja vaatii, että komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että Pariisin sopimuksessa tunnustetaan, että tehokkaiden maailmanlaajuisten ilmastotoimien ennakoedellytyksenä ovat ihmisoikeuksien kunnioittaminen, suojeleminen ja edistäminen – mukaan lukien muun muassa sukupuolten tasa-arvo, naisten täysimääräinen ja yhdenvertainen osallistuminen sekä työvoiman oikeudenmukaisen siirtymisen aktiivinen edistäminen, jolla luodaan ihmisarvoisia ja laadukkaita työpaikkoja kaikille;
10. toteaa, että ilmastopimuksen osapuolet päättivät COP 18 -kokouksessa (päätös 23/CP.18) hyväksyä tavoitteen, joka koskee sukupuolten tasapuolista edustusta UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan mukaisesti perustetuissa elimissä, jotta lisätään naisten osallistumista ja edistetään tehokkaampaa ilmastopoliitikkaa, jossa tarkastellaan yhtäläisesti naisten ja miesten tarpeita, ja jotta pysytään ajan tasalla edistymisestä sukupuolten tasapuolista edustusta koskevan tavoitteen saavuttamisessa edistettäessä sukupuolinäkökulman huomioon ottavaa ilmastopoliitikkaa;
11. kehottaa unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa määrittelemään strategisia painopisteitä yleisiin ulkopoliittisiin tavoitteisiin kirjatulle ulkoiselle ilmastopoliitikalle ja varmistamaan, että EU:n valtuuskunnat kiinnittävät enemmän huomiota ilmastotoimiin ja niiden toimien valvontaan, joita maat toteuttavat ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi tai siihen sopeutumiseksi, sekä valmiuksien kehittämistä koskevan tuen tarjoamiseen, ja siihen, että mailla on tarvittavat keinot toteuttaa ilmastoseurantaa koskevia toimia; kehottaa EU:ta läheisempään yhteistyöhön ilmastoasioissa naapuri- ja ehdokasmaiden kanssa ja vaatimaan niitä yhdenmukaistamaan politiikkansa EU:n ilmastotavoitteiden kanssa; pyytää jäsenvaltioita ja EUH:ta perustamaan kaikkiin EU:n edustustoihin sekä kaikkiin jäsenvaltioiden suurlähetystöihin ilmastonmuutosasioita koskevat yhteispisteet;
12. muistuttaa, että ilmastonmuutoksen oletetaan aiheuttavan merkittäviä muutoksia muuttoliikkeeseen kaikkialla kehitysmaissa; kehottaa EU:ta tukemaan yhteisöjä kehitysmaissa ja erityisesti vähiten kehittyneissä maissa niiden pyrkimyksissä sopeutua ilmastonmuutokseen ja parantaa kykyään kestää ympäristöriskejä;
13. korostaa, että ilmastonmuutoksen olisi oltava olennainen osa kehityspoliitikkaa ja että se on otettava huomioon humanitaarisen avun ja kehityspoliitiikan budjettia laadittaessa.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	31.8.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 49 -: 4 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Arnaud Danjean, Mark Demesmaeker, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Tamás Meszerics, Demetris Papadakis, Alojz Peterle, Tonino Picula, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Jacek Saryusz-Wolski, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Eleni Theoharous, László Tőkés, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Daniel Caspary, Neena Gill, Ana Gomes, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Othmar Karas, Antonio López-Istúriz White, Norbert Neuser, Urmas Paet, Gilles Pargneaux, Jean-Luc Schaffhauser, Helmut Scholz, Paavo Väyrynen, Janusz Zemke
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Heidi Hautala, Jutta Steinruck

10.9.2015

KEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle

aiheesta ”Kohti uutta Pariisissa tehtävää kansainvälistä ilmastopimusta”
(2015/2112(INI))

Valmistelija: Anna Záborská

EHDOTUKSET

Kehitysvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa, että hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) viimeisin arviointikertomus (5AR) osoittaa, että ilmastojärjestelmämme lämpeneminen on vääjäämätöntä ja että pääasiallinen syy havaitulle ilmastomuutokselle on ihmisen toiminta 1900-luvun puolivälistä lähtien; korostaa, että ilmastomuutos on erittäin suuri uhka kehitysmaille ja erityisen vakava uhka vähiten kehittyneille maille ja pienille kehittyville saarivaltioille; huomauttaa, että heikoimmassa asemassa olevien maiden kasvihuonekaasupäästöt ovat vähäpätöisiä ja että näin ollen nämä maat eivät ole vastuussa sen tilanteen synnyttämisestä, joka niillä on vastassaan; kehottaa keskittymään Pariisin sopimuksessa voimakkaasti vähiten kehittyneissä maissa ja pienissä kehittyvissä saarivaltioissa teknologian siirron ja rahoituksen avulla toimeenpantaviin sopeutumis- ja hillitsemistoimiin, jotka kohdennetaan köyhyyden poistamiseen, eriarvoisuuden vähentämiseen ja kestävyuden edistämiseen;
2. painottaa, että ilmastomuutos muodostaa esteen kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamiselle ja että jos ilmaston lämpenemistä ei onnistuta rajoittamaan alle kahteen celsiusasteeseen kuten Kööpenhaminan ilmastomuutoskonferenssissa sovittiin, aikaansaatu kehitys vaarantuu, kun pidetään mielessä, että kahden celsiusasteen lämpeneminen toisi sekin ympäristölle ja yhteisöille merkittäviä menetyksiä ja vahinkoja sekä uhkaisi pahentaa nykyisiä heikkouksia ja johtaa laajeneviin humanitaarisiin kriiseihin;
3. kiinnittää huomiota UNEP:n tuoreeseen sopeutumiseroja koskevaan raporttiin (”Adaptation Gap Report”), jossa arvioidaan, että ilmastomuutokseen sopeutumisen kustannukset pelkästään Afrikassa nousevat 50 miljardiin Yhdysvaltain dollariin vuodessa

vuoteen 2050 mennessä, vaikka oletettaisiin, että kansainvälisillä toimenpiteillä ilmaston lämpeneminen pidetään alle kahdessa celsiusasteessa tällä vuosisadalla; katsoo, että vaikka kaikki kustannustehokkaat sopeutustoimet toteutettaisiin, jäljelle jää muita jälkihaittoja, kun sopeutuminen ei ole enää mahdollista; toteaa, että nämä jälkihaitat kaksinkertaistavat sopeutumiskustannukset ajalla 2030–2050;

4. huomauttaa, että kasvihuonekaasupäästöillä, ilmastonmuutoksella ja epätavallisilla sääoloilla sekä luonnonkatastrofien ilmaantuvuudella ja voimakkuudella, maanpinnan kulumisella, ruokakriiseillä, yhä suuremmilla vaikeuksilla saada juomavettä, suurilla muuttovirroilla ja konflikteilla on yhteys; huomauttaa, että kyseiset ilmiöt vaikuttavat negatiivisesti maailmanlaajuisiin pyrkimyksiin kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi ja että niillä on dramaattisempi vaikutus köyhempiin ja haavoittuviin ryhmiin;
5. vaatii, että Pariisin COP 21 -kokouksessa luodaan yhteinen kasvihuonekaasupäästöjen tilinpitojärjestelmä sen varmistamiseksi, että kansallisten panosten täytäntöönpano on avointa ja määrällisesti ilmaistavissa;
6. korostaa, että kehitysmaiden kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi on tarpeen ottaa käyttöön mekanismeja, joiden avulla lisätään uusiutuvien energialähteiden käyttöä ja parannetaan energiatehokkuutta sekä sellaisten teollisuuden resurssien käyttöä, joiden hiilijalanjälki on vähäinen tai olematon;
7. painottaa, että tärkeintä on tehostaa kehitysmaiden valmiuksia ennaltaehkäisyyn, kestävytyden, luonnonkatastrofien riskien vähentämisen ja sopeutumisen aloilla; kehottaa asettamaan nämä haasteet tärkeimmäksi painopisteeksi infrastruktuurien, kaupunkikehityksen sekä maatalous- ja investointipolitiikkojen aloilla ja vaatii kehittämään tarvittavia teknologioita ilmastonmuutoksen torjumiseksi;
8. panee huolissaan merkille, että 166 miljoonan ihmisen oli pakko jättää kotinsa tulvien, myrskytuulien, maanjäristysten tai muiden katastrofien vuoksi vuosina 2008–2013; kehottaa kiinnittämään huomiota siihen, että ilmastoon liittyvä kehitys joissakin Afrikan osissa saattaa johtaa Välimeren pakolaiskriisin laajenemiseen; pitää valitettavana, ettei ilmastopakolaisen asemaa ole vielä tunnustettu, sillä se jättää oikeudellisen porsaanreiän, joka vaikuttaa uhreihin, jotka eivät pysty hyödyntämään pakolaisasemaa;
9. korostaa, että on tärkeää vauhdittaa jälleenrakennustoimia luonnonkatastrofien jälkeen, ja painottaa tarvetta kehittää mekanismeja, jotka ovat oikeassa suhteessa ilmastonmuutoksen ja luonnonkatastrofien vuoksi kehitysmaissa kärsittyihin menetyksiin ja vahinkoihin;
10. korostaa, että kehitys- ja teollisuusmaiden on tehtävä yhteistyötä maailmanlaajuiseen ilmastonmuutokseen puuttumiseksi yhteisen mutta eriytetyn vastuun periaate huomioon ottaen; korostaa, että unionin on tehostettava pyrkimyksiään aikaansaada oikeudellisesti sitova kansainvälinen sopimus, jonka osapuolina on mahdollisimman monta maata – suurimmat päästöjen aiheuttajat mukaan luettuina – ja jolla varmistetaan, että hillitsemis- ja sopeutustoimia lisätään; uskoo, että innovatiiviset lähteet, esimerkiksi kansainvälisen liikenteen hiilijalanjäljen hinnoittelu ja finanssitransaktioverosta saatavien tulojen jakaminen auttaisi vastaamaan ilmastotoimien lisääntyviin rahoitustarpeisiin maailmanlaajuisesti;

11. vaatii keskitettyjä toimia maanvaltauksen torjumiseksi edistämällä asianmukaisia varotoimia sen estämiseksi ottaen huomioon, että maankäyttö yksinään on vastuussa noin 20 prosentista hiilidioksidin maailmanlaajuisista päästöistä vuosittain ja että kestävämmät maatalouskäytännöt vaikuttavat ilmastonmuutokseen, vaarantavat elintarviketurvan ja saastuttavat ympäristön;
12. korostaa, että kehitys- ja teollisuusmaiden on tehtävä enemmän yhteistyötä maailmanlaajuisen ilmastonmuutokseen puuttumiseksi yhteisen mutta eriytetyn vastuun periaatteen mukaisesti; korostaa, että fluorattuja kasvihuonekaasuja ei pidä tässä työssä jättää huomiotta, koska niillä on keskeinen rooli maailmanlaajuisessa ilmastonmuutoksessa, ja että Pariisin konferenssissa on saatava aikaan oikeudellisesti sitova sopimus, joka on sovellettavissa kaikkiin maihin; painottaa tarvetta toteuttaa riittävä, vakaa ja ennakoitavissa oleva ilmastorahoitus ja sopiva tasapaino sopeutumisen ja hillitsemisen välillä;
13. korostaa, että kehitysmaiden kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi on tarpeen ottaa käyttöön mekanismeja, joissa lisätään vaihtoehtoisten ja tehokkaiden energianlähteiden käyttöä; kannustaa kehitysmaita investoimaan pienimuotoiseen, sähköverkon ulkopuoliseen ja hajautettuun uusiutuvan energian tuotantoon; kehottaa lisäämään unionin tukea, jolla edistetään tällaista tuotantoa ja energiatehokkuutta sekä kestäväää kala- ja maataloutta, jossa keskitytään pienviljelijöihin, viljelyn monipuolistamiseen, peltometsäviljelyyn ja maatalouden ekologiisiin käytäntöihin, mukaan luettuna apu, jota annetaan maaseutuyhteisöissä tapahtuvaan koulutukseen; on vakuuttunut siitä, että toiminta kaikilla näillä aloilla voi myötävaikuttaa merkittävästi ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen sekä katastrofiriskin vähentämiseen;
14. vakuuttaa, että tehokkaan puuttumisen ilmastokysymykseen on oltava yksi EU:n ja muiden kansainvälisen tason toimijoiden strategisista painopisteistä, että tämä edellyttää ilmastotoimien liittämistä kaikkiin asiaankuuluviin politiikkoihin ja että on pyrittävä politiikan johdonmukaisuuteen; pitää tärkeänä, että EU edistää vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavia kehitysvaihtoehtoja kaikilla asiaankuuluvilla alueilla ja aloilla, ja kehottaa EU:ta ehdottamaan kestäviä tuotanto- ja kulutusmalleja sekä antamaan tietoja siitä, miten EU aikoo vähentää kulutusta ja irrottaa taloudellisen toiminnan ympäristön pilaantumisesta; kehottaa EU:ta omaksuma johtavan roolin Pariisin konferenssissa ja ajamaan konkreettisia toimenpiteitä, joilla päästään kahden celsiusasteen tavoitteeseen;
15. kiinnittää huomiota ilmastorahoituksen tarjoamisen ratkaisevaan merkitykseen Pariisin sopimuksen yhteydessä; muistuttaa EU:ta ja teollisuusmaita niiden sitoumuksesta, joka koskee täydentävän ilmastorahoituksen antamista julkisista ja yksityisistä kahden- ja monenvälisistä lähteistä sadan miljardin Yhdysvaltain dollarin arvosta vuosittain vuoteen 2020 mennessä; huomauttaa, että virallisen kehitysavun määrän on kasvettava vähintään samaa tahtia kuin ilmastorahoitus, jotta noudatetaan täydentävyyttä koskevaa vaatimusta; tunnustaa yksityisen ilmastorahoituksen merkityksen mutta se ei kuitenkaan saisi korvata julkista rahoitusta vaan sen olisi täydennettävä sitä; toteaa, että raportoinnin on oltava avointa ja että tarvitaan vastuuvollisuutta sekä sosiaali- ja ympäristötakuita;
16. tukee innovatiivisten ilmastorahoituksen lähteiden sekä päästökauppajärjestelyjen käyttöä; kehottaa antamaan Pariisin sopimuksessa yhteisen sitoumuksen asteittaisesta fossiilisten polttoaineiden tuista luopumisesta ja täydentämään sitä aikatauluilla;

17. kehottaa EU:ta ja teollisuusmaita lisäämään rahoitustaan kehitysmaille ilmastomuutoksen hillitsemiseksi ja siihen sopeutumiseksi, teknologian kehittämiseksi ja siirtämiseksi sekä valmiuksien kehittämiseksi; muistuttaa EU:ta ja teollisuusmaita niiden yhteisestä sitoumuksesta, joka koskee uuden ja täydentävän ilmastorahoituksen antamista julkisista ja yksityisistä kahden- ja monenvälisistä lähteistä sadan miljardin Yhdysvaltain dollarin arvosta vuoteen 2020 mennessä; kehottaa tätä varten EU:ta lisäämään rahoitustukeaan ilmastotoimille kehitysmaissa käyttämällä uusia rahoituslähteitä, joita ovat muun muassa päästökauppajärjestelmästä saadut tuotot ja finanssitransaktiovero sekä kansainvälisestä lento- ja meriliikenteestä aiheutuvien fossiilisten polttoaineiden päästöjen verot; korostaa, että ilmastomuutoksen erillistä tilinpitoa tarvitaan rahoitussitoumusten täydentävyyden seuraamiseksi; korostaa myös, että maiden omavastuullisuus ja ilmastotavoitteiden integrointi kansallisiin kehitysstrategioihin ovat avaintekijöitä ilmastorahoituksen tehokkaassa käytössä, joka on kytketty energiatehokkuuteen ja uusiutuvan energian käyttöön; vaatii Euroopan unionia ottamaan käyttöön tarvittavat keinot, jotta se voi toimia johtavassa roolissa tässä yhteydessä;
18. tukee kansallisiin alueellisiin mukautumissuunnitelmiin perustuvaa maailmanlaajuisia hillitsemisen ja sopeutumisen rahoitustavoitetta, jotta helpotetaan tehokkuuserojen poistamista ja varmistetaan strategia katastrofiriskien vähentämiseksi katastrofiriskien vähentämistä koskevan Sendain kehyksen mukaisesti;
19. korostaa, että kehityspolitiikan johdonmukaisuusperiaatteen mukaisesti julkiset kannustimet kasvupohjaisten biopolttoaineiden tuotantoon (kuten EU:n sitova kymmenen prosentin tavoite uusiutuvan energian osuudelle liikenteessä tai tuissa) on poistettava, koska nämä toimenpiteet voisivat toimia kannustimena jo 20 prosentista kasvihuonekaasupäästöistä vastuussa olevaan metsänhävitykseen, muihin maankäytön muutoksiin ja maanvaltaukseseen, samalla kun ne vaikuttavat oikeuteen ravintoon kolmansissa maissa;
20. pitää tärkeänä varmistaa, että vihreä ilmastorahasto (GCF) toimii elimenä, joka asettaa etusijalle ilmaston vaikutuksista kärsineiden ihmisten tarpeet kehitysmaissa, ja että se toimii tiukasti julkisen edun mukaisesti ja on yhteydessä yksityisiin yrityksiin ja rahoittajiin vain siinä määrin kuin ne voivat taata ympäristöön, yhteiskuntaan ja ihmisoikeuksiin liittyvien korkeiden standardien noudattamisen, panee täytäntöön vankkoja ja avoimia menettelyjä ja kieltäytyy yhteyksistä yksityisen sektorin toimijoihin, jotka ovat sekaantuneet rahanpesuun, veropetoksiin ja veronkiertoon, petoksiin ja korruption;
21. kehottaa merkittäviä teollisuusmaita käyttämään olemassa olevia kehittyneitä infrastruktuurejaan kestävä kasvun edistämiseen, tehostamiseen ja kehittämiseen ja sitoutumaan kehitysmaiden tukemiseen niiden kehittäessä omia valmiuksiaan tulevaisuuden talouskasvun varmistamiseksi kaikkialla maailmassa niin, että ympäristölle ei aiheudu lisäkustannuksia;
22. korostaa, että kehitysyhteisön, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) ja OECD:n kehitysapukomitean (DAC) asema on tärkeä ja että niiden on tehtävä tiivistä työtä asianosaisten ja asiaankuuluvien järjestöjen kanssa sellaisten ilmastomuutoksen ihmisille haitallisimpien vaikutusten arvioimiseksi ja hillitsemiseksi, joiden odotetaan

olevan haastavia myös siinä tilanteessa, että ilmaston lämpeneminen jää alle kahteen celsiusasteeseen;

23. panee merkille korkean hiilipitoisuuden omaavien ravintolähteiden ja niihin liittyvien maatalouspäästöjen, muun muassa metaanin ja typpioksiduulin, seuraamukset ja ehdottaa toimia, joilla niihin puututaan; kehottaa myös puuttumaan metsänhävitykseen, joka aiheutuu maan käyttötarkoituksen muuttamisesta rehuntuotantoon ja laiduntamiseen, jotta estettäisiin ravintolähdemarkkinoihin liittyvät päästöt; kehottaa ryhtymään toimiin tietoisuuden lisäämiseksi suurivaikutteisten elintarviketuotantomenetelmien ilmastovaikutuksesta ja auttamaan yrityksiä ja ihmisiä muuttamaan toimintatapojaan; vaatii, että oheistoimien, muun muassa toimien elintarvikejätteiden vähentämiseksi, olisi oltava osa kansallisia hillitsemissuunnitelmia varsinkin niissä maissa, joissa kulutus on keskitasoa korkeampi.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	3.9.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 19 -: 0 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Doru-Claudian Frunzuliță, Charles Goerens, Maria Heubuch, Stelios Kouloglou, Linda McAvan, Norbert Neuser, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Rainer Wieland, Anna Záborská
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Seb Dance, Brian Hayes
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Soledad Cabezón Ruiz, Constance Le Grip, Ivana Maletić, Jutta Steinruck, Axel Voss

16.7.2015

LIIKENNE- JA MATKAILUVALIOKUNNAN LAUSUNTO

ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle

aiheesta ”Kohti uutta Pariisissa tehtävää kansainvälistä ilmastopimusta”
(2015/2112(INI))

Valmistelija: Bas Eickhout

EHDOTUKSET

Liikenne- ja matkailuvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. pitää myönteisinä sekä komission tiedonantoa että unionille asetettuja tavoitteita, jotka koskevat osallistumista Pariisissa joulukuussa 2015 pidettävään ilmastopimuksen osapuolten 21. konferenssiin (COP21); korostaa, että niin komission kuin jäsenvaltioiden on parannettava liikennesektorin näkyvyyttä osapuolten konferenssissa muun muassa nk. ratkaisujen ohjelman kaltaisten aloitteiden avulla ja otettava johtava rooli pyrittäessä avoimeen ja sitovaan kansainväliseen sopimukseen, jossa tunnustetaan muiden kuin valtiollisten toimijoiden rooli; kehottaa komissiota tukemaan konferenssissa aktiivisesti kestävästä kaupunkiliikennettä ja julkista liikennettä koskevia aloitteita;
2. pyytää komissiota tarjoamaan COP21-konferenssiin osallistuville asiantuntemustaan ja tukeaan osapuolten huolehtiessa kansallisesta osuudestaan ja valistamaan liikennesektorin merkityksestä hyväksyttäessä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tähtääviä kattavia strategioita;
3. antaa Kansainväliselle siviili-ilmailujärjestölle (ICAO) tunnustusta sitoutumisesta sellaisen globaalien markkinapohjaisen mekanismin kehittämiseen, jolla vähennetään ilmailun päästöjä; pitää kuitenkin valitettavana, että edistystä ja kunnianhimoisia tavoitteita ilmenee vasta nyt; kiinnittää huomiota siihen, että ilmailulle ja merenkululle asetettujen hiilidioksidipäästötavoitteiden saavuttaminen edellyttää ICAOssa ja Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO) sovittavia maailmanlaajuisesti sovellettavia sääntöjä; kehottaa siksi kaikkia osapuolia sitoutumaan välineeseen ja toimenpiteisiin, jotka ovat luonteeltaan vaikuttavia ja rakenteellisia ja joilla varmistetaan ilmailun hiilidioksidipäästöjen väheneminen; kehottaa IMOa vauhdittamaan toimia, jotta vuoden 2016 loppuun mennessä päästäisiin sopimukseen kansainvälisestä merenkulusta

aiheutuvien päästöjen tehokkaasta sääntelystä ja vähentämisestä;

4. edellyttää, että Pariisin pöytäkirjaan sisällytetään maailman hiilibudjetin kanssa yhtenäiset kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteet, jotka ovat yhdenmukaiset kansainväliselle lentoliikenteelle ja merenkululle asetetun kahden asteen tavoitteen kanssa; kehottaa kaikkia osapuolia, myös komissiota ja jäsenvaltioita sitoutumaan Pariisin pöytäkirjassa siihen, että maailmanlaajuiset ja määrälliset kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteet asetetaan ensisijaiseksi asiaksi, ja tekemään yhteistyötä ICAOn ja IMO:n kanssa, jotta vuoden 2016 loppuun mennessä päästäisiin sopimukseen uskottavasta välineestä, jolla voidaan saada aikaan tarvittavat päästövähennykset; korostaa, että saarten ja syrjäisimpien alueiden erityistilanne on otettava huomioon, jotta voidaan varmistaa, etteivät ympäristönsuojelutoimet vaikeuta liikkumista näillä alueilla ja pääsyä niille;
5. toteaa, että IPCC:n viidennen arviointikertomuksen mukaan maailman hiilibudjetti, joka voisi todennäköisesti pitää maapallon keskilämpötilan nousun alle kahdessa celsiusasteessa esiteolliseen aikaan verrattuna, edellyttää että maailmanlaajuiset hiilidioksidin yhteispäästöt jäävät vuosina 2011–2100 alle 1010 gigatonnin;
6. katsoo, että kaikkia ilmastotavoitteita ei voida saavuttaa ilman suurempaa keskittymistä liikennesektorin aiheuttamien päästöjen vähentämiseen, sillä ainoastaan liikennesektorilla kasvihuonepäästöjen määrä on jatkanut kasvamistaan: viimeisten 25 vuoden aikana kasvu on ollut 30 prosenttia; korostaa, että tavoitteet voidaan saavuttaa vain soveltamalla sitovia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteita, integroimalla uusiutuvat energialähteet markkinoihin kokonaisuudessaan ja soveltamalla teknologisesti neutraalia lähestymistapaa hiilestä irtautumiseen sekä paremmin yhdenmukaisesti liikenne- ja investointipolitiikkaa, johon sisällytetään liikennemuutosiirtymäpolitiikan lisäksi teknologiset edistysaskeleet ja liikenteen vähentäminen (esim. kestäväällä logistiikalla, älykkäällä kaupunkisuunnittelulla ja yhdenmukaisella liikkuvuuden hallinnalla);
7. huomauttaa, että 94 prosenttia liikenteestä – pääasiassa maanteillä, ilmailussa ja merenkulussa – on riippuvaista fossiilisista polttoaineista, minkä vuoksi tarvitaan pikaisesti valkoisessa kirjassa mainittujen tavoitteiden saavuttamista nopeuttavia toimenpiteitä, jotta tavoitteisiin päästäisiin vuoteen 2030 mennessä ottaen huomioon uusiutuvat polttoaineet, sähkö ja vähähiiliset vaihtoehdot; katsoo, että liikenteen energiatehokkuuden parantaminen olisi asetettava yhdeksi Euroopan liikennepolitiikan tärkeimmistä tavoitteista; korostaa, että on kehitettävä tuntuvasti uusien kestävien ja päästöttömien energialähteiden jakelukanavia, jotta voidaan tukea kunnianhimoista siirtymistä kestävämmiin tuotettuun energiaan ja vähentää riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja tuontienergiasta;
8. toteaa, että yli puolet maailman väestöstä asuu nykyisin kaupungeissa ja suurkaupungeissa ja että kaupunkiliikenne tuottaa suuren osan liikennesektorin kasvihuonekaasupäästöistä; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita valistamaan aktiivisesti kestävästä kaupunkiliikkuvuuden roolista ilmastonmuutoksen hillitsemistä koskevien sitoumusten täyttämiseksi; tähdentää, että kaupunkialueiden vastuullisella maankäytöllä ja suunnittelulla sekä kestäville liikennejärjestelmille edistetään tehokkaasti hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteen saavuttamista; kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavia toimenpiteitä, joilla edistetään voimakkaasti julkista liikennettä, ajoneuvojen yhteiskäyttöratkaisuja ja kävely- ja pyöräilymahdollisuuksia etenkin tiheään

asutuilla alueilla, sekä antamaan tarvittaessa unionin lainsäädännön parantamista koskevia ehdotuksia, joilla edistetään multimodaalisuutta sekä uudenlaista liikkuvuutta ja uusia logistiikkapalveluja;

9. painottaa, että liikennesektorilla tarvitaan hyvää energiayhdistelmää ja että siihen voidaan päästä tukemalla maa- ja biokaasua käyttäviä vaihtoehtoisia ajoneuvoja ja soveltamalla kaikkia politiikkoja, joilla lisätään kestäviä liikennemuotoja, mukaan lukien liikenteen sähköistäminen sekä älykkäiden liikennejärjestelmien käyttö; tähdentää, että on keskityttävä rautateihin, raitiovaunuihin, sähköbuseihin, -autoihin ja -polkupyöriin, katettava koko elinkaari ja pyrittävä hyödyntämään uusiutuvia energialähteitä täysipainoisesti; kannustaa painokkaasti paikallisesta julkisesta liikenteestä vastaavia viranomaisia ja liikennöitsijöitä toimimaan pioneereina ja ottamaan käyttöön vähähiilistä kalustoa ja teknologiaa;
10. painottaa tarvetta sisällyttää liikenteen ilmastovaikutus vaihe vaiheelta kattavaan toimenpidepakettiin, jolla pyritään alan hintojen kohtuullistamiseen ja tasapuolisten kilpailuedellytysten luomiseen eri liikennemuotojen välille; kehottaa komissiota varmistamaan asianmukaisten unionin rahoitusvälineiden, mukaan luettuina ilmastorahastojen, ja investointirahoituksen saatavuuden niille liikennesektorin hankkeille, joiden ympäristövaikutukset ovat myönteisiä - sulkematta pois mitään liikennemuotoa - ja erityisesti kannustamaan kestävän kaupunkiliikenteen suunnitelmien kehittämiseen; edellyttää siksi useiden välineiden yhdistelmää, johon kuuluu kielteisten ulkoisten vaikutusten sisällyttäminen kustannuksiin, rahoituksen myöntäminen tutkimus- ja kehitysohjelmiin sekä suuren mittakaavan ympäristöystävällisen liikenneteknologian demonstrointihankkeisiin sekä kannustimien luominen kyseisten teknologioiden saamiseksi käyttöön;
11. tähdentää, että kasvihuonekaasupäästöjen tuntuvien vähennystavoitteiden saavuttaminen edellyttää liikenteen vähentämistä koskevia lyhyen ja pitkän aikavälin strategioita;
12. korostaa, että olisi harkittava avaruusperusteisten resurssien käyttöä, kun toteutetaan toimenpiteitä, joilla hillitään ilmastonmuutosta ja mukaudutaan siihen, ja erityisesti kun valvotaan ja tutkitaan kasvihuonekaasupäästöjä; kehottaa komissiota osallistumaan aktiivisesti maailmanlaajuiseen hiilidioksidin ja metaanin valvontajärjestelmään; kehottaa komissiota edistämään toimia, joilla pyritään kehittämään unionille järjestelmä kasvihuonekaasujen mittaamiseksi omavaraisella ja muista riippumattomalla tavalla hyödyntäen ja laajentaen Kopernikus-ohjelmaan kuuluvia tehtäviä;
13. tähdentää, että unionin on kannettava johtava roolinsa vastuullisesti ja tunnustettava, että unionin kilpailukyky saattaa heiketä, jos maailman muut alueet eivät ole samaa mieltä unionin pyrkimyksistä ja tavoitteista.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNestyksen Tulos

Hyväksytty (pvä)	14.7.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 40 -: 4 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Daniela Aiuto, Lucy Anderson, Marie-Christine Arnautu, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Deirdre Clune, Michael Cramer, Luis de Grandes Pascual, Andor Deli, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jacqueline Foster, Dieter-Lebrecht Koch, Stelios Kouloglou, Merja Kyllönen, Miltiadis Kyrkos, Bogusław Liberadzki, Marian-Jean Marinescu, Georg Mayer, Gesine Meissner, Cláudia Monteiro de Aguiar, Jens Nilsson, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Gabriele Preuß, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, David-Maria Sassoli, Claudia Schmidt, Claudia Tapardel, Keith Taylor, Pavel Telička, István Ujhelyi, Peter van Dalen, Wim van de Camp, Janusz Zemke, Roberts Zīle, Kosma Złotowski, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ivo Belet, Bas Eickhout, Theresa Griffin, Ruža Tomašić, Henna Virkkunen
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	James Carver

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNestyksen Tulos

Hyväksytty (pvä)	23.9.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 55 -: 5 0: 8
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Simona Bonafè, Lynn Boylan, Cristian-Silviu Buşoi, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Julie Girling, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Valentinas Mazuronis, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Pavel Poc, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Daciana Octavia Sárbu, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Tibor Szanyi, Estefanía Torres Martínez, Nils Torvalds, Damiano Zoffoli
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Guillaume Balas, Nikolay Barekov, Paul Brannen, Renata Briano, Mireille D'Ornano, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Ismail Ertug, Giorgos Grammatikakis, Martin Häusling, Gesine Meissner, Anne-Marie Mineur, Ulrike Müller, James Nicholson, Marijana Petir, Bolesław G. Piecha, Gabriele Preuß, Jadwiga Wiśniewska